

Contents

สารบัญ

3

24

44

64

Cover & Inside Cover

พระบรมสาทิสลักษณ์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
จากผลงานชุด "จารีกรอยพระยุคลบาท"
โดย จารุศักดิ์ วิมุขมนต์
Portrait of His Majesty the King
From the collection
"In His Majesty's Footsteps"
By Jarusak Vimukmont

2 Editor's Note

3 Cover Story

เปิดทองหลังพระฯ
เปิดมิติใหม่แห่งความสุข
Helping Farmers Regain
Paddy and Pride

16 Art Talk

ช้างกับงานพุทธศิลป์ไทย
Elephants and Buddhist
Art in Thailand

24 The Village Trail

ตู้ไม้สักจิ๋วลายไทย
หัตถกรรมย่อส่วน
เพื่อนักสะสมของจิ๋ว
Magnificence in
Minutiae: Mini-cabinets
that Mesmerise

34 Creative Corner

ความงดงามที่จับต้องได้
จากธรรมชาติ
Inspired by Nature's
Simplicity and Practicality

42 Global Visions

44 Bangsai Bulletin

จรดใจลงบนจาน
Pouring Her Heart
into Porcelain

56 D.I.Y.

สื่อความรักพ่อ
ด้วยดอกพุทธรักษา
A Special Flower
for Father's Day

60 SACICT Society

64 Open House

รังสรรค์เพื่อบ้าน
สไตล์ไทยร่วมสมัย
A Grand Showcase of
Contemporary Lifestyles
in Green Concept

72 Corporate Info

74 Product Showcase

คณะที่ปรึกษา

ประธานที่ปรึกษา กุญญาพันธ์ แรงขำ
ที่ปรึกษา สายชนนี วัคมีไพฑูริย์
ภัณฑิชา เสวตเศรณี
สุวิมล พักทอง

EDITORIAL ADVISORY BOARD

Chief Consultant Kunyaphan Raengkhum
Consultants Saichonnanee Rassameepaithun
Phantisa Svetasreni
Suwimon Fakthong

จัดทำโดย:

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่
อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290
โทร: 035 367 054-9
โทรสาร: 035 367 051
เว็บไซต์: www.sacict.net

ออกแบบและผลิต: บริษัท พีเจอร์ จำกัด
23/18 ซอยร่วมฤดี เพลินจิต ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร: 0 2254 6898-9 โทรสาร: 0 2650 7738
ติดต่อโฆษณา: พยงค์ กังวานสุระ

พิมพ์ที่: บริษัท อติสรณ์ จำกัด
248 ซอยลาดพร้าว 87 วังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทร: 0 2932 2596-7 โทรสาร: 0 2932 2598

บทความในนิตยสารนี้ เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป อนึ่งบทความและภาพในนิตยสารนี้
สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายไทย การจะนำไปเผยแพร่
ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

SACICT Living Thai is a bi-monthly magazine
published by the SUPPORT Arts and Crafts
International Centre of Thailand (Public Organization).
59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai,
Ayutthaya Province 13290, Thailand
Tel: +66 (0) 35 367 054-9, Fax: +66 (0) 35 367 051
Website: www.sacict.net

Design and production: Feature Co., Ltd.
23/18 Soi Ruamrudee, Ploenchit,
Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand
Tel: +66 (0) 2254 6898-9, Fax: +66 (0) 2650 7738.
For advertisement placements, contact
Payong Kungwansurah, Tel: +66 (0) 2254 6898-9.

Print: Artisans Co., Ltd.
248 Soi Lardprao 87, Wangthonglang, Bangkok 10310.
Tel: +66 (0) 2932 2596-7, Fax: +66 (0) 2932 2598.

Opinions in Living Thai are the writers' and not
necessarily endorsed by SACICT. No part of this
magazine may be reproduced without written
permission.

Editor's Note

เนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม ซึ่งจะเวียน
มาบรรจบอีกคำรบหนึ่ง SACICT Living Thai ร่วมเทิดพระเกียรติ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้วยบทความเกี่ยวกับโครงการพัฒนาของ
มูลนิธิปิดทองหลังพระ สืบสานแนวพระราชดำริ ที่ได้พลิกชีวิตชาวบ้าน
ในจังหวัดน่านจนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หลังจากได้น้อมนำพระราชดำริต่างๆ
มาเป็นหลักในการทำงานเพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ติดตามอ่านได้
ใน Cover Story

ในฉบับนี้ Art Talk ยังได้สะท้อนความสำคัญของช่าง สัตว์คู่บ้านคู่อเมือง
ที่อยู่เคียงคู่วิถีชีวิตของคนไทยดังปรากฏอยู่ในงานสถาปัตยกรรม จิตรกรรม
จนมาถึงงานศิลปหัตถกรรมสมัยใหม่ ส่วน Village Trail จะนำทุกท่าน
ไปชมบ้านงานหัตถศิลป์ตู้ไม้จิวที่แปรเศษไม้สักให้เป็นของแต่งบ้านที่ดูใจ
ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ จากนั้น Bangsai Bulletin จะพาไปเยี่ยมแผนกเขียนงาน
ของศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ ที่ได้สร้างผลงานจนสามารถคว้ารางวัลจาก
ต่างประเทศมาหลายต่อหลายครั้ง

ผู้ที่กำลังมองหาไอเดียใหม่ๆ ในการตกแต่งบ้านต้องตามไปชม
ห้องตัวอย่าง Living Thai ที่เพิ่งเปิดใหม่ ณ ที่ทำการของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศ ที่จะจุดประกายความคิดการแต่งบ้านด้วยงานหัตถศิลป์ไทย
ที่ตีไซน์มาให้สนองการใช้ชีวิตของผู้คนยุคใหม่ใน Open House

นอกจากนี้ D.I.Y. จะชวนคุณๆ ประดิษฐ์ดอกพุทธรักษาไว้แทนคำ
บอกรักพ่อสำหรับวันพ่อในปีนี้ และอย่าพลาดกับข่าวในวงการหัตถศิลป์ไทย
และต่างประเทศ พร้อมคอลัมน์น่าสนใจอื่นๆ เช่นเคย

ขอให้เพลิดเพลินกับการอ่าน Living Thai ฉบับนี้

SACICT Living Thai is happy to join millions of Thais
nationwide in celebrating His Majesty the King's Birthday on
December 5 by featuring the fruit of effort of the Pid Thong
Lang Phra Foundation, a development project operated in line
with His Majesty's Royal Initiatives. Our Cover Story proudly
presents the happy scenes from a community in Nan Province
where villagers have aptly applied the know-how of many
Royal Initiative projects to good use.

Art Talk meanwhile reflects the mammoth role of
elephants in the Thai way of life, from past to present, in
Thailand, whereas Village Trail leads all to visit a maker of
miniature cabinets as well as unique toys fashioned from
discarded teak wood.

Readers of Bangsai Bulletin will be amazed by the many
internationally awarded works created by the Porcelain
Painting Department of Bangsai Arts and Crafts Centre.
Shoppers looking for unique decorative items may also explore
SACICT's Living Thai exhibition hall and its eight newly opened
model rooms for modern living styles in Open House.

D.I.Y. guides readers to create for that most important
man in your life, the Canna Lily, a flower representing Father's
Day. As usual, you can read through and catch up with the
local and international craft scenes.

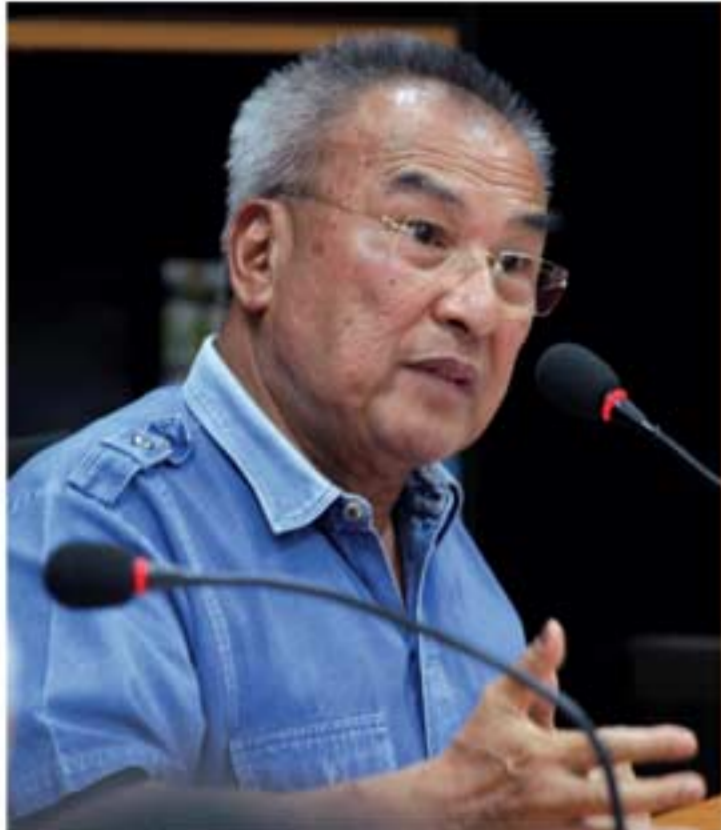
Have a nice read!

ปิดทองหลังพระฯ เปิดมิติใหม่แห่งความสุข

เรื่อง นิลุบล พรพิทักษ์พันธุ์

ม.ร.ว.ดิศนัดดา ดิศกุล
เลขาธิการมูลนิธิ
ปิดทองหลังพระสืบสาน
แนวพระราชดำริ
M.R. Disnadda Diskul
Secretary General of
Royal Initiative Discovery
Foundation

ทุ่งนาข้าวเขียวชอุ่มสลบสีเหลืองทองหลายร้อยไร่ในหมู่บ้านน้ำป่าก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม และสะท้อนความหมายเป็นพิเศษสำหรับทุกคนในปีนี้ เพราะนี่คือผลผลิตแรกอันเต็มเม็ดเต็มหน่วยหลังจากที่ต้องเผชิญกับทั้งภาวะน้ำท่วมและน้ำแล้งที่วนเวียนเป็นวัฏจักรมาหลายปีติดกันไม่มีข้าวเพียงพอมั้แต่จะเลี้ยงสมาชิกในครอบครัว ภัยพิบัติจากน้ำท่วมใหญ่เมื่อปลายปี 2551 ทำให้พื้นที่การเกษตรซึ่งมีอยู่ค่อนข้างจำกัดถูกโคลน ก้อนหินขนาดใหญ่และท่อนซุงโถมทับจนหลายแปลงต้องถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่สามารถเพาะปลูกอะไรได้เลย

ชาวนาบ้านน้ำป่าก่วมเกี่ยวข้าวแรกจากการพัฒนาของมูลนิธิปิดทองหลังพระ สืบสานแนวพระราชดำริ
Farmers of Ban Nam Paak join hands to harvest their first rice crop in two years.

แต่แล้ว ที่นาเหล่านั้นก็ได้รับการพลิกฟื้นมาเพาะปลูกได้อีก เมื่อเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา โดยมีมูลนิธิปิดทองหลังพระ สืบสานแนวพระราชดำริ เป็นผู้จุดประกายความหวังให้สมาชิก ในชุมชนบ้านน้ำปากลูกขึ้นมาสู้ใหม่ พออย่างเข้าเดือนตุลาคมนี้ ชาวบ้านต่างก็ได้ร่วมแรงเกี่ยวข้าวในแปลงนาแรกด้วยความปิติยินดี

“ผลผลิตปีนี้ น่าจะทำให้ครอบครัวของเรามีข้าวพอกกินทั้งปี โดยไม่ต้องไปซื้อหาอย่างที่ผ่านๆ มา” เกษ มังคละ เกษตรกรวัย 47 ปีกล่าวด้วยสีหน้ายิ้มแย้มระหว่างเกี่ยวข้าวในแปลงนาของตัวเอง

“พวกเราตั้งใจที่ได้นากลับคืนมา ได้ที่ทำกิน ได้ลงแรงทำเอง

ข้าวลือตแรกที่เกี่ยวข้องได้ อยากให้คุณชายได้กินก่อน” ศรีคำ มังคละ ลูกพี่ลูกน้องของเกษกล่าวเสริม

“คุณชาย” ที่ศรีคำเอ่ยถึงนั้น หมายถึง ม.ร.ว.ดิศนัดดา ดิศกุล เลขาธิการมูลนิธิปิดทองหลังพระฯ นั่นเอง

“มูลนิธิปิดทองหลังพระ สืบสานแนวพระราชดำริ ทำงานพัฒนาด้วยการน้อมนำพระราชดำริต่างๆ ในเรื่องการสร้างความอยู่ดีกินดีของเกษตรกรอย่างยั่งยืนในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาสู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม” ม.ร.ว. ดิศนัดดาฯ อธิบาย

โครงการซึ่งได้เริ่มมาตั้งแต่กลางปี 2552 ได้ยึดมั่นในหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยเฉพาะ

พิธีทำขวัญข้าว เพื่อระลึกถึงบุญคุณของแม่โพสพ
The Kwan Khao rite is held to pay homage to the Rice Goddess.

เก็บเกี่ยวด้วยความสุข
A happy harvest

เด็กๆ แสดงดนตรีพื้นเมือง ร่วมเฉลิมฉลอง
Hilltribe children give a musical performance to celebrate the good harvest.

หลักการของการ “เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา” ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพร้อม และความต้องการของคนในพื้นที่ต่างจากโครงการพัฒนาของภาครัฐและองค์กรเอกชนหลายแห่งที่มักเอาความต้องการของนักพัฒนาหรือเจ้าของเงินเป็นที่ตั้ง และส่วนใหญ่จะเป็นการดำเนินงานในรูปแบบต่างคนต่างทำ

มูลนิธิปิดทองหลังพระฯ มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือจากทุกฝ่าย นับตั้งแต่ผู้เชี่ยวชาญจากโครงการพระราชดำริต่างๆ ทั่วประเทศ หน่วยงานภาครัฐจากส่วนกลางลงไปถึงระดับท้องถิ่น และที่สำคัญที่สุดคือ ตัวชาวบ้านเองที่ต่างก็ได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาและให้ตระหนักถึงศักยภาพของตนเองในการมีส่วนร่วมแก้ปัญหา

มูลนิธิปิดทองหลังพระฯ ได้เลือกจังหวัดน่านเป็นพื้นที่นำร่อง ด้วยตระหนักว่า น่านมีปัญหาความยากจนจากสภาวะน้ำท่วม น้ำหลากและน้ำแล้งมายาวนาน รวมทั้งการที่จังหวัดน่านเป็นแหล่งต้นน้ำสำคัญของประเทศ โดยร้อยละ 45 ของปริมาณน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยานั้นมีที่มาจากแม่น้ำน่าน

ลักษณะภูมิประเทศของน่านส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ลาดชัน มีพื้นที่เพาะปลูกเพียงร้อยละ 15 ทำให้ต้องนำเข้าสินค้าอาหารจากจังหวัดใกล้เคียงมูลค่าสูงถึงปีละ 5,000 ล้านบาท จึงมีการบุกเบิกพื้นที่ป่าเพื่อทำการเกษตรอย่างต่อเนื่อง จนป่าไม้ลดลงจากร้อยละ 73.65 ในปี 2519 เหลือร้อยละ 58.05 ในปี 2549 เป็นเหตุให้เกิดการชะล้าง กัดเซาะ และพังทลายของหน้าดินที่ส่งผลต่อระดับความรุนแรงของปัญหาน้ำหลากและน้ำท่วมมากขึ้นทุกปี นอกจากนี้ ยังมีปัญหาการใช้ปุ๋ยและสารเคมีเพื่อการเกษตรในปริมาณมากๆ ทำให้เกิดการตกค้างและสะสมมากับสายน้ำ หากปล่อยไว้เช่นนี้ ก็จะส่งผลต่อประชากรปลายน่านในไม่ช้า

การขยายพื้นที่ทางการเกษตรทำให้มีการพึ่งพิงปุ๋ยและสารเคมีมากขึ้น ชาวบ้านต้องไปกู้หนี้ยืมสินเพิ่มขึ้นจนเป็นปัญหาหนี้สินทับถม เลขาธิการมูลนิธิปิดทองหลังพระฯ เล่าว่าการดำเนินงานเร่งด่วนระยะแรกของมูลนิธิฯ คือทำให้ชาวบ้านอยู่รอด (survive) และพอเพียง (sufficient) ก่อน นั่นคือ การทำให้ชาวบ้านมีพื้นที่ทำการเกษตร มีน้ำพอเพียงทั้งปี เพื่อให้ปลูกข้าวและพืชผักพอกินก่อน โดยโครงการได้เลือกหมู่บ้านที่มีความพร้อมจำนวน 18 หมู่บ้านใน 3 อำเภอของจังหวัดน่านเป็นโครงการนำร่อง บ้านน้ำปากเป็นหนึ่งในจำนวนดังกล่าว

เมื่อเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิฯ เริ่มเข้าไปในหมู่บ้านในระยะแรกนั้น ชาวบ้านยังไม่มีความไว้วางใจ ด้วยหวาดระแวงว่า ทางภาครัฐจะมายึดที่ทำกินของพวกเขาไปเหมือนที่เคยปรากฏในอดีต

“พอชาวบ้านเห็นเรา ก็จะหลบออกจากบ้านไปอีกทาง” เจ้าหน้าที่คนหนึ่งของมูลนิธิฯ เล่าให้ฟัง

ในที่สุดทีมงานซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากมูลนิธิฯ แม่ฟ้าหลวงจากเชียงราย ผู้เชี่ยวชาญการปลูกป่าก็ได้พิสูจน์ให้ชาวบ้านเห็นถึงความตั้งใจ จริงใจโดยเข้าไปอยู่ในพื้นที่พร้อมกับอธิบายถึงหลักการพัฒนาที่ต่างไปจากโครงการอื่นๆ จนชาวบ้านเริ่มไว้วางใจ เข้าใจ และให้ความร่วมมือ

ชาวบ้านน้ำปากช่วยกันนวดข้าวที่เกี่ยวได้
Ban Nam Paak farmers thresh the paddy.

ชาวบ้านในชุมชนจึงได้ร่วมกันระดมความคิด ศึกษาปัญหาของแต่ละพื้นที่ และร่วมกันวางแผน นับตั้งแต่การสำรวจแหล่งน้ำ จุดที่ต้องขุดฝายหรือสร้างฝายเพิ่มเติม สร้างบ่อพวงสำหรับเก็บน้ำ ตลอดจนท่อส่งน้ำเพื่อส่งน้ำเข้าพื้นที่เพาะปลูกได้ทั่วถึง โดยมูลนิธิปิดทองหลังพระฯ ซึ่งได้รับงบประมาณจากรัฐบาลรับหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนด้านเครื่องมือและวัสดุ และให้ชาวบ้านรับผิดชอบ ลงมือสร้างเองเพื่อให้รู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ

นอกจากดำเนินการด้านพื้นที่การเกษตรแล้ว ยังได้มีการจัดตั้งกองทุนเมล็ดพันธุ์ กองทุนปุ๋ยสัตว์ต่างๆ กองทุนยาและสุขภาพสัตว์ประจำหมู่บ้าน โดยมีชาวบ้านเป็นกรรมการดูแลกันเอง กองทุนนี้จะให้ชาวบ้านกู้ยืมเพื่อซื้อเมล็ดพันธุ์ข้าวไปปลูก แล้วส่งเงินคืนหลังจากที่ขายผลผลิตได้เพื่อเป็นทุนให้ชาวบ้านรายอื่นได้ยืมไปซื้อเมล็ดพันธุ์ต่อไป หรือการให้กู้ยืมจากกองทุนปุ๋ยสัตว์ที่ให้พันธุ์สัตว์เช่นหมู ไปเลี้ยงก่อน และก็ได้คืนเมื่อได้ลูกหมูแล้ว เป็นต้น

วันนี้ ผลจากความพร้อมใจและร่วมมือกันของทุกฝ่าย ตั้งแต่กลางปี ได้ผลผลิตออกมามากขึ้นใจ ทุ่งนาที่ได้น้ำพอเพียง ออกรวงข้าวเป็นพวงสมบูรณ์ ปลาตามบ่อพวงกำลังเติบโตด้วยดี ซึ่งหมายถึงแหล่งอาหารที่อาจเหลือพอจำหน่ายเป็นรายได้เสริม หมูที่หลายครอบครัวได้รับไปได้เริ่มขยายพันธุ์ จากตัวที่ 1 กลายเป็น 10 กว่าตัว ชาวบ้านเริ่มวางแผนปลูกผักและพืชที่ใช้ใช้น้ำน้อยเสริมหลังเกี่ยวข้าว หลังจากที่เคยแต่เป็นฝายรอคอยความช่วยเหลือจากรัฐมานาน พวกเขาได้เริ่มต้นตัวและเรียนรู้ถึงศักยภาพที่จะช่วยตนเอง มีองค์ความรู้ในการสร้างฝาย การทำงานร่วมกันเป็นทีม รวมทั้งได้ช่วยกันดูแลเพื่อให้ระบบส่งน้ำทั้งระบบทำงานได้มีประสิทธิภาพต่อไป

ตีบ ใจมัน ชาวนาวัย 52 ปีแห่งหมู่บ้านยอด อำเภอสองแคว อีกหนึ่งหมู่บ้านในโครงการนำร่อง ซึ่งปัจจุบันเป็นประธานกลุ่มผู้นำของหมู่บ้าน เล่าว่า “โครงการปิดทองหลังพระฯ แตกต่างจากงานพัฒนาที่หน่วยงานราชการทำมาในอดีตที่ทำให้แล้ว

ม.ร.ว.ดิศนัดดา ดิศกุล นำชาวบ้านและเจ้าหน้าที่ร่วมปรับพื้นที่สำหรับการเพาะปลูก
M.R. Disnadda Diskul (top right) leads villagers to prepare their farmland.

ก็จะไปเลย แต่โครงการนี้มีการทำงานต่อเนื่อง เวลามีปัญหา ก็ได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ”

เจ้าของนารวม 43 รายของหมู่บ้านที่เขาดูแลได้สลับกัน มาช่วยขุดลอกดินคลองส่งน้ำระยะ 2,400 เมตรที่เดิมดินแข็ง ใช้การไม่ได้มาหลายปี พร้อมสร้างบ่อพวงเป็นระยะๆ เพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ในหน้าแล้ง และร่วมกันวางท่อส่งน้ำเข้าที่นา โดยใช้เวลาเกือบ 1 เดือน วันนี้ดีรู้สึกดีใจที่เห็นนาข้าวของเขา ออกรวงสมบูรณ์ ไม่ลีบเพราะขาดน้ำกลางคันเหมือนทุกปี ที่ผ่านมา เขายังได้เลี้ยงหมูและไก่เพิ่ม นอกจากนี้ ยังเตรียม ปลูกผักและถั่วเหลืองเสริมหลังเกี่ยวข้าว “โครงการของมูลนิธิ ปิดทองหลังพระฯ ทำให้ผมได้ข้อคิดใหม่ๆ ในการดำเนินชีวิต” ดีบ กล่าวอย่างมั่นใจ

ไม่เพียงส่งเสริมให้ชาวบ้าน “อยู่รอด” และ “พอเพียง” มูลนิธิปิดทองหลังพระฯ ยังส่งเสริมให้ชาวบ้านเห็นความสำคัญของป่า ด้วยการปลูกพรรณไม้ป่าต่างๆ ที่เคยถูกทำลายไปเสริม

ขึ้นมาใหม่ ทั้งประเภทหวาย แห้ง ต่าว พืชเหล่านี้จะเป็น แหล่งรายได้ของชาวบ้านในอีก 5-6 ปีข้างหน้า และทำให้ ชาวบ้านอยู่กับป่าได้อย่างยั่งยืน

ภาพความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมภายในระยะ การดำเนินงานไม่ถึง 1 ปีของมูลนิธิปิดทองหลังพระฯ ได้รับความสนใจและมีการบอกเล่ากันปากต่อปาก ภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนชาวบ้านที่อยู่นอกโครงการต่างสนใจ เข้ามาเรียนรู้และเริ่มนำรูปแบบในการพัฒนาของมูลนิธิปิดทอง หลังพระฯ ไปปฏิบัติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมต่อไป ทั้งหมด ทั้งปวงนี้เป็นไปดั่งพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ความตอนหนึ่งว่า “การช่วยเหลือสนับสนุนประชาชน ในการประกอบอาชีพและตั้งตัวให้มีความพอกินพอใช้ก่อนอื่น เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งยวด เพราะผู้มีอาชีพและฐานะเพียงพอ ที่พึ่งพาตนเองได้ ย่อมสามารถสร้างความเจริญในระดับสูง ขึ้นต่อไป” ❁

Helping Farmers Regain Paddy and Pride

Words **Nilubol Pornpitagpan**

The vast and verdant patchwork of paddy fields, the colour of spun gold and ripe for harvesting, means so much to the farmers of Ban Nam Paak in Tha Wang Pha District of Nan Province. At long last they will have enough rice to last a year's consumption. The area has finally been rescued from the debilitating cycle of floods and drought which had plagued the villagers year in, year out, seriously affecting their supply of the staple grain.

The paucity of previous harvests was made even more mercilessly manifest by the severe inundation at the end of 2008, which rendered large tracts of farmland absolutely inarable due to the thick deposits of mud, logs and large rocks that had cascaded down from the highlands.

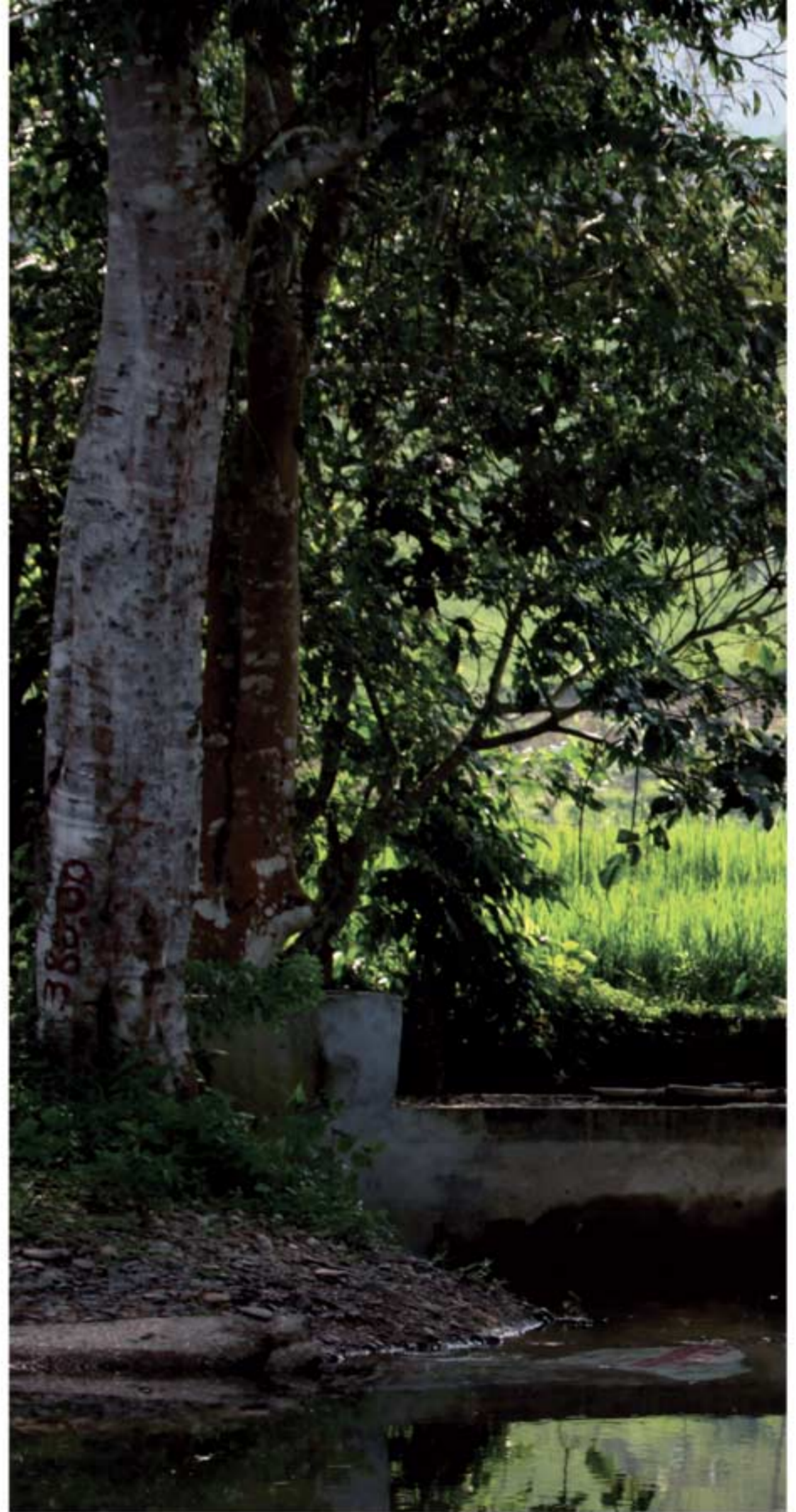
These very same plots of farmland were cleared of debris and made ready for planting in June this year. And by October, the first rice crop in nearly two years was ready to be harvested. The organisation responsible for rescuing the farmers of Ban Nam Paak from their despondence is the Royal Initiative Discovery Foundation (Pid Thong Lang Phra Foundation).

"The grain I harvest from this farming season should last a year's consumption for my family. Now I won't have to buy rice like in the past years," says Ket Mangkhla, 47, as he reaps bushels from the field.

"We're glad to regain our paddies. I'd like to present a portion of our first harvest to Khun Chai," adds his cousin, Srikham Mangkhla.

Srikham is keen to show her gratitude to her benefactor "Khun Chai", who is none other than Mom Rajawongse Disnadda Diskul, secretary general of the foundation.

"Pid Thong Lang Phra Foundation carries out development projects by transferring know-how from the many Royal Initiative Projects aimed at creating better and sustainable living for farmers, and putting them into real practice with concrete results," says M.R. Disnadda, explaining the objective of the foundation, whose name in Thai carries the connotation of "doing good deeds without claiming credit".

This development project, which was launched in the middle of last year, has been handled in accordance with His Majesty the King's working principle: To "understand", "access" and "develop" in accordance with the needs and readiness of the local people. This working concept differs from the many developments carried out by governmental and private organisations in the past. Previous development strategies were often based on what the organisations that managed the budget saw fit, rather than involving the local people in the working process. As such, each organisation tended to carry out a project all by itself, thereby losing out on the synergy and impact that is derived from involving other interested parties.

Moreover, the foundation integrates into its operations the close cooperation received from various agencies ranging from the Royal Initiative Projects, governmental organisations from central to local and, most importantly, the local people themselves, who are made to realise their own potential by analysing their problem and playing a substantial part in resolving it.

The hilly topography of Nan, about 668 kilometres north of Bangkok, was chosen as the pilot area to launch Pid Thong Lang Phra's development project, because this province has suffered more than its fair share of natural disasters. The perennial flooding and drought have taken their toll on the population, most of whom are hilltribe people, 85% of which are dependent on farming for their livelihood. Another

major issue, though less recognised, is that the watershed in Nan provides a major source of water for other river basins, with the Nan River contributing 45% of water to the country's chief river, the Chao Phraya.

Nan's rugged terrain provides only 15% of agricultural land, which is not enough to sustain the population, so food worth 5 billion baht has to be imported from neighbouring provinces annually. On top of this, deforestation accelerated by slash-and-burn tactics to extricate more farmland from the hills, has sharply dwindled Nan's rich forest cover from 73.65% in 1976, to 58.05% in 2006.

The large-scale denudation of Nan's hills has resulted in landslides and mudslides occurring with mounting severity and frequency due to the heavy rainfall. The situation deteriorated further with the use of fertiliser and pesticides by farmers keen to elicit the highest possible yield from every available plot of land. Along with the mud, the rains wash these harmful chemicals down into the streams and water sources. This practice, if not discouraged, seriously affects

downstream provinces and puts them at a greater health risk.

This dependence on fertiliser and pesticides has also landed Nan's farmers deep in debt.

According to the vice-president of the Royal Initiative Discovery, the urgent phase deals with the "survival and sufficiency" of the villagers. This means the foundation's project must help villagers to maximise the use of farmland in a more sustainable way and to have sufficient water supply for their farming so as to ensure food security. The work began in June this year involving the first 18 villages in three districts which showed their readiness. Ban Nam Paak was one of them.

At first, the foundation's staff received a cool welcome as the villagers were suspicious of their intentions, and feared they would be forced to move out of their lands, as had often happened in the past whenever "officials" turned up. "When the villagers saw us arriving, they slipped away through the back door," one staff member recalled.

ไถนา
Ploughing the fields

The team, comprising mostly experts from Mae Fah Luang Foundation in Chiang Rai, won the villagers' trust by staying in the area and showing their intention to work closely with them. Finally, understanding the foundation's objective, the villagers opened their hearts and began to cooperate.

Together with the local administration, they then sat down in a brainstorming session, analysing the particular problems of different villages. They surveyed the water sources, locations for the construction of check dams, reservoirs to store water for the dry season, and the laying of irrigation pipes. All this would ensure the farmlands received enough water during the planting period.

The villagers rendered labour in tending the land, in construction of dams and reservoirs and in laying irrigation pipes, while the foundation disbursed the budget received from the government on acquisition of the materials needed. All this served to cultivate a sense of belonging among the villagers.

The foundation also set up seed and livestock

funds, which included medicines for livestock in each village. The fund lends seeds and livestock to the villagers, who repay the money after selling their harvest. In the case of livestock, if they take a pig, then they return to the livestock fund a certain number of the piglets born. The money received is used to buy more seeds, and the piglets are given to other villagers in need of livestock. The main thing is that the villagers themselves are in charge of the fund.

All this hard work and sincere cooperation has now borne wonderful fruit. The paddies are ripe for harvest, there is plenty of fish in the wells which secures their source of protein, and the single pig that each family received has now expanded to ten. After harvesting, the villagers plan to grow vegetables, which require less water.

Most importantly, the villagers have been inspired to stand on their own feet, to work hard for themselves and not to be always reliant on government aid. Now armed with adequate know-how about sustainable development, they have learned to work as a team,

ต้นกล้าทวายเพาะไว้เตรียมให้ชาวบ้านนำไปปลูก
Rattan saplings to be given to villagers.

ชาวบ้านร่วมกันวางแผนการทำงาน
Villagers map out their work plan.

เล้าหมูสร้างไว้ข้างนาข้าว เวลาล้างเล้าก็นำเอาขี้หมูลงสู่แปลงข้าวเป็นปุ๋ยไปในตัว
Pigpens near the paddy fields make good source for chemical-free organic fertiliser.

การจัดตั้งกองทุนยา
และสุขภาพสัตว์
Fund available
for medicine and
good health
for livestock.

to share responsibility in protecting and maintaining the check dams and irrigation pipes which they themselves helped to construct, thereby ensuring efficient and long-term use.

Tib Manchai, a farmer in Ban Yod Village of Song Khwae District who is now leader of the Water Users Group, says: "The project carried out by Pid Thong Lang Phra Foundation differs from those carried out by other government agencies which usually built something for us and then left. Instead, this foundation stayed with us for a period of time, allowing us to consult with them whenever any unexpected problems came up."

The 43 farm owners of the group took turns clearing 2,400 kilometres of old irrigation canals which had become shallow due to debris; they dug up a series of irrigation reservoirs to store water for the dry season, and laid irrigation pipes. All this work took them an entire month. Now their labour has been amply rewarded – with fertile paddies, which were a

rare sight in former days. In the past Tib's farms, like those of his neighbours, were cut short of water supply midway through the growing season, as the water would simply disappear into the ground. But now, the happy farmer plans to grow various vegetables after harvesting his rice fields.

"The foundation has taught us a new concept of living," says farmer Tib.

The next step the foundation plans to take – after helping the people help themselves in growing sufficient food – is to turn the villagers' attention towards preserving the forests of Nan.

The forest's depletion has caused the disappearance of a vast number of native species of plants. Pid Thong Lang Phra Foundation will promote the planting of rattan, sugar palms and other trees, which will become a source of additional income within 5-6 years.

The success and concrete results seen throughout the 18 villages within the period of less than a year, has spread by word of mouth. Local state and private

agencies as well as villagers from other districts have been inspired to visit and learn the concept, so that they too can put it to practical use back home.

All this has been in accordance with His Majesty the King's instructions, when he said:

"Firstly, helping support the people to earn a living (have a career) and live in sufficiency is crucial. This is because those who have a good living and are self-dependent will certainly achieve higher progress." ☸

พระพิฆเนศวรสีวบุตร
จากสมุดภาพตำราช่าง
หอสมุดแห่งชาติ
The Hindu
elephant-headed
God Ganesha at the
National Library.

ช่างกับงานพุทธศิลป์ไทย

เรื่อง สุรศักดิ์ เจริญวงศ์

ภาพ คัญความเอื้อเฟื้อจากกรมศิลปากร

ภาพบางตอนจาก
จิตรกรรมฝาผนังวัดเขียน
จ.อ่างทอง รูปป่าหิมพานต์
แสดงภาพช้างตระกูลต่างๆ

A mural painting
at Wat Khian,
Ang Thong Province,
shows the Himavanta
Forest with different
families of elephants.

ช้าง เป็นสัตว์คู่บ้านคู่เมืองอันเป็นสัญลักษณ์ของสยามประเทศ ชาวไทยถือว่า ช้างเป็นสัตว์คู่บารมีของพระมหากษัตริย์ที่เรียกว่า "หัตถิรัตนะ (ช้างแก้ว)" 1 ใน 3 รัตนะของการเป็นพระมหากษัตริย์ รวมทั้งเป็นยุทธพาหนะสำคัญที่มีส่วนช่วยปกป้องเอกราชของชาติ ใช้ในพระราชพิธีสำคัญและสร้างสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศมาแต่โบราณ กล่าวได้ว่า ช้างมีบทบาทสำคัญในวัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยอย่างแนบแน่นเสมอมา

จากความสำคัญนี้ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติกำหนดให้วันที่ 13 มีนาคมของทุกปีเป็นวันช้างไทยนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรณรงค์ให้ชาวไทยหันมาสนใจช้างรักและห่วงแหนช้าง ตลอดจนให้ความสำคัญต่อการช่วยเหลืออนุรักษ์ช้างมากยิ่งขึ้น

ในสมัยโบราณ ช้างเป็นกำลังสำคัญในการสู้ศึกเพื่อรักษาเอกราชของชาติ ช้างศึกที่มีชื่อเสียงที่สุดในประวัติศาสตร์ได้แก่ "เจ้าพระยาไชยานุภาพ" ช้างทรงของสมเด็จพระนเรศวรมหาราชแห่งกรุงศรีอยุธยา ที่เข้าทำสงครามยุทธหัตถีจนได้รับชัยชนะเหนือพระมหาอุปราชาแห่งกรุงหงสาวดี และได้รับพระราชทานสมัญญานามว่า "เจ้าพระยาปราบหงสา"

จากการที่ช้างเป็นยุทธพาหนะที่สำคัญในกองทัพสยาม พระมหากษัตริย์ไทยโบราณจึงต้องทรงศึกษาวิชาคชศาสตร์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 หมวด คือ "คชกรรม" ว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับช้าง ตั้งแต่ การจับช้างรักษาช้าง การกำจัดเสนียดจัญไรเกี่ยวกับช้าง การฝึกหัดช้าง การบังคับช้าง การใช้อาวุธบนหลังช้าง ตลอดจนเจตมณฑลคาถาสำหรับใช้ในพิธีเกี่ยวกับช้าง ส่วน

"คชลักษณะ" เป็นหมวดที่ว่าด้วยรูปพรรณสัณฐานช้าง ลักษณะดีร้ายและการจำแนกช้างออกเป็นตระกูลต่างๆ

ในทางพุทธศาสนาและพุทธศิลป์ จะเห็นได้ว่า มีเรื่องราวของช้างปรากฏอยู่ในพุทธวรรณกรรมทั้งภาษาบาลีและสันสกฤต ทั้งในพระไตรปิฎก และชาดกต่างๆ ก่อให้เกิดพุทธศิลป์กรรมที่เก่าแก่ที่มหาสถูปสาญจีที่อินเดียในพุทธศตวรรษที่ 3-5 นอกจากนี้ พุทธวรรณกรรมจากอินเดียและศรีลังกายังเป็นที่มาของพุทธวรรณกรรมของไทยที่มีเรื่องของช้างเป็นส่วนประกอบ อาทิ ไตรภูมิภคคา ไตรภูมิโลกวินิจฉัย ปฐมสมโพธิกถา ที่ต่างก็ส่งอิทธิพลต่อคติการสร้างพุทธศิลป์ ทั้งในส่วนของจิตรกรรม ประติมากรรม ประณีตศิลป์กรรมไปจนถึงงานหัตถกรรม

อันหลากหลาย

ในปฐมสมโพธิกถา ได้มีการกล่าวถึงช้างที่สำคัญในพุทธประวัติหลายตอน เช่น ตอนประสูติ ได้ปรากฏชื่อ "เศวตกฤษุข" ในพระสุบินนิมิตของพระนางสิริมหามายา เป็นช้างเผือกที่ชูงวงจับนุชตริกปทุมชาติสีขาวเพิงบานใหม่กรุ่นกลิ่นเสาวคนธ์หอมมาถวายแก่พระนาง เป็นสัญญาณว่าพระโพธิสัตว์ผู้มีบุญญาธิการจะมาจุติในพระครรภ์ ส่วนที่ได้กล่าวถึงในตอนมารวิชัย คือ "ช้างคีรีเมขล" รูปร่างสูงใหญ่ มีพลังกำลังมหาศาล เป็นช้างพาหนะของพระยาวัสสวดีมารที่เข้ามาผจญพระพุทธองค์ หรือตอนปาลิไลยก์ ที่มี "ช้างปาลิไลยกะ" มาพร้อมกับลิงป่าเพื่อรับใช้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตลอด

พรรษาที่ 10 ขณะที่พระองค์ทรงประทับ
ในป่ารกชัฏวันใกล้หมู่บ้านปาลิโลกะ
ชานเมืองโกสัมพี ส่วนที่กล่าวได้ในตอน
ทรมานช้างนาฬาคีรี กล่าวถึงช้างสูงใหญ่
วิ่งเร็ว ดุร้าย ที่ถูกพระเทวทัตใช้เป็น
เครื่องมือทำร้ายพระพุทธเจ้าขณะออก
บิณฑบาตในกรุงราชคฤห์ แต่ด้วย
พระเมตตาจิตของพระพุทธองค์
ช้างนาฬาคีรีที่ตกมันก็หายพยศและ
คุกเข่าลงหมอบกับพื้น นอกจากนี้
ยังมีช้างที่โดดเด่นในชาดก อันได้แก่
“พญาฉัททันต์” ในฉัททันต์ชาดก
และ “ช้างปัจจัยนาเคนทร์”

ในมหาชาติชาดก กัณฑ์หิมพานต์
ภาพจิตรกรรมช้างเหล่านี้มีให้
พบเห็นได้ที่วัดเกาะแก้วสุทธาราม
จังหวัดเพชรบุรี และผนังพระที่นั่ง
พุทธไสยาสน์ในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ
พระนคร ในงานจิตรกรรมยังมักปรากฏ
ภาพของช้าง 3 เศียรชื่อ “เอราวัณ”
พาหนะของพระอินทร์ที่ว่ากันว่า
ที่จริงมีถึง 33 เศียรให้เห็นเสมอ เช่น
ภาพจิตรกรรมฝาผนังหอไตรวัดระฆัง
และภาพจิตรกรรมบนหน้าเสาด้านแรก
ทิศตะวันตกเฉียงเหนือในพระวิหารหลวง
วัดสุทัศน์ และที่พระอุโบสถวัดสุทัศน์นี้
เช่นกัน จะมีภาพช้าง 10 ตระกูลตามคติ
ปัจเจกพุทธแบบคล้ายคลึงกับ
ที่หอไตรกลางน้ำ ตำนานกรรมสมเด็จ
พระปรมาภิไธยชิโนรส วัดพระเชตุพน-
วิมลมังคลาราม หรือพบในสมุดภาพไทย
สมัยอยุธยาและธนบุรีอีกหลายเล่ม
นอกจากนี้ ยังมีงานประติมากรรม
รูปช้างรอบสถูปเจดีย์ ทั้งแบบเต็มตัว
และครึ่งตัวตามวัดวาอารามต่างๆ อาทิ
ช้างล้อมพระบรมธาตุเจดีย์วัดมหาธาตุ
นครศรีธรรมราช ช้างล้อมเจดีย์วัดช้างรอบ
อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย
เจดีย์วัดช้างล้อม อุทยานประวัติศาสตร์
ศรีสัชนาลัย และเจดีย์วัดช้างรอบ
อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร ฯลฯ
เหล่านี้ล้วนสะท้อนถึงความหมายว่า
ช้างเป็นผู้ค้ำชูและพิทักษ์รักษาพุทธศาสนา

ช้างได้ชื่อว่าเป็นสัญลักษณ์แห่ง
พุทธมงคล ดังปรากฏร่องรอยหลักฐาน
ผ่านหินสลักรูปช้างและสัญลักษณ์มงคล
ต่างๆ ในศิลปะทวารวดีพุทธศตวรรษที่
11-13 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรอย

พระพิฆเนศวรในงานหัวโขนสมัยใหม่ (บน) และสงครามยุทธหัตถีที่ได้รับ
การถ่ายทอดออกมาเป็นงานเป่าแก้ว (ล่าง) ผลงานจากศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ
A modern khon mask of Ganesha (above) and an elaborate glasswork
inspired by the famous battle scene on the elephant-back. Both are from
Bangsai Arts and Crafts Centre.

ประติมากรรมช้างล้อมวัดช้างค้ำ จ. น่าน
Elephant sculptures at Wat Chang Kharn in Nan province.

พระพุทธรูปหรือลายพระบาท โดยมีช้างอุโบสถ ช้างฉัททันต์ และ ช้างเอราวัณเป็น 3 ใน 108 มงคล บนรอยพระพุทธรูปสำคัญๆ เช่น รอยพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย วัดบวรนิเวศนวิหาร รอยพระพุทธรูป วัดพระพุทธรูปสระบุรี และลายพระบาทประดับมุกพระพุทธรูปไสยาสน์ วัดพระเชตุพนฯ เป็นต้น

ในงานประติมาศิลป์โบราณฝีมือช่างหลวงทักษะสูงได้สร้างสรรค์เป็นรูปลักษณะของช้างที่สร้างด้วยวัสดุที่สูงค่าอย่างสุดฝีมือจนมีความงามวิจิตรบรรจงเพื่อตอบสนองความเชื่อทางพุทธศาสนา และสถาบันกษัตริย์ งานที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ แผ่นบุทองคำฉลุรูปช้างและพระคชาธารทองคำที่พบจากกรุองค์ปรางค์ วัดราชบูรณะ พระนครศรีอยุธยา โดยเฉพาะพระคชาธารทองคำนั้นนับเป็นงานประติมาศิลป์รูปช้างที่งดงามที่สุดในประเทศไทย โดยจัดทำเป็นช้างทรงเครื่องจำลองหมอบอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างซอกใบไม้คล้ายใบปรีอ เป็นลายกนกโปร่ง ลายก้านต่อดอก ขมวดกนกก้านขด บนเศียรมีผ้าปกกระพองรูปมงกุฎประดับลาย บนหลัง

ผูกสัปคับ ลำตัวประดับสังวาลทับทรวง ช้อเท้าสวมปลอกลายประจำยาม ลวดลายทุกส่วนประดับด้วยอัญมณีอันล้ำค่า

แม้แต่ในงานหัตถศิลป์ฝีมือช่างสามัญ นายช่างฝีมือเอกก็มักจะใช้วัสดุที่มีค่าในท้องถิ่นผลิตชิ้นงานเพื่อเป็นพุทธบูชาด้วยฝีมืออันละเอียดประณีต เราจึงได้เห็นช้างบุเงินพร้อมสัปคับเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปบุเงินได้จัด 5 ชั้นตามขนบของศิลปะล้านนา ในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุญชัย จังหวัดลำพูน หรือชิ้นงานรูปช้างดอกบัวเงินบัวทองและใบบัว วัดมหาธาตุ นครศรีธรรมราช นอกจากนั้น ช้างยังสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ช่างฝีมือในการผลิตผลงานหัตถศิลป์อีกหลายประเภท อาทิ ประเภทเครื่องใช้ประกอบพิธีกรรมและความเชื่อ ประเภทให้ความบันเทิง เช่น หุ่นและหนังใหญ่ ตลอดจนงานประเภทเครื่องประดับ เช่น กำไล สร้อยและแหวน

เรียกได้ว่า ช้างเป็นสัตว์มงคลที่อยู่เคียงคู่ชาวไทยมาตั้งแต่ปฐมกาลสมควรแก่การได้รับยกย่องให้เป็นหนึ่งในสัญลักษณ์คู่บ้านคูเมืองของสยามประเทศอย่างแท้จริง ☸

หนังใหญ่ภาพพระอินทรแปลง (อินทราชิต) ทรงช้างเอราวัณ

A shadow puppet depicts Intrajit when he transforms himself into the god Indra riding his elephant, Erawan.

จิตรกรรมฝาผนัง
จากวัดภูมินทร์ จ. น่าน
A mural at Wat Phumin,
Nan Province.

Elephants and Buddhist Art in Thailand

Words **Surasak Charoenwong**
Photos **Courtesy of**
The Fine Arts Department

ELEPHANTS have played a significant role in Thai society ever since the birth of the nation many centuries ago. The pachyderm is regarded as one of the “three gems” to be possessed by a great monarch and is moreover a special symbol of the Kingdom. In battle, it was also known as a powerful war machine. And signifying its high status, the majestic animal was sometimes used in royal rites and at other times in promoting diplomatic rapport. We can then rightly say that elephants are inseparable from our culture and our way of life.

For this, in 1998, the Thai Government constituted that the date of March 13th of every year be the Thai Elephant’s Day, in order to encourage the public to take better care of and to conserve the endangered elephant population in the Kingdom.

In the bygone days, elephants served the army in battles to protect national sovereignty and save the Kingdom from foreign aggressors. One of the most notable elephants in the Thai history was “Chao Phraya Chaiyanuphaap”, the elephant owned by King Naresuan the Great. It was subsequently renamed “Chao Phraya Praab Hongsa” following the King’s victory over the Burmese Viceroy in the historic elephant-back duel in the late 16th Century battle.

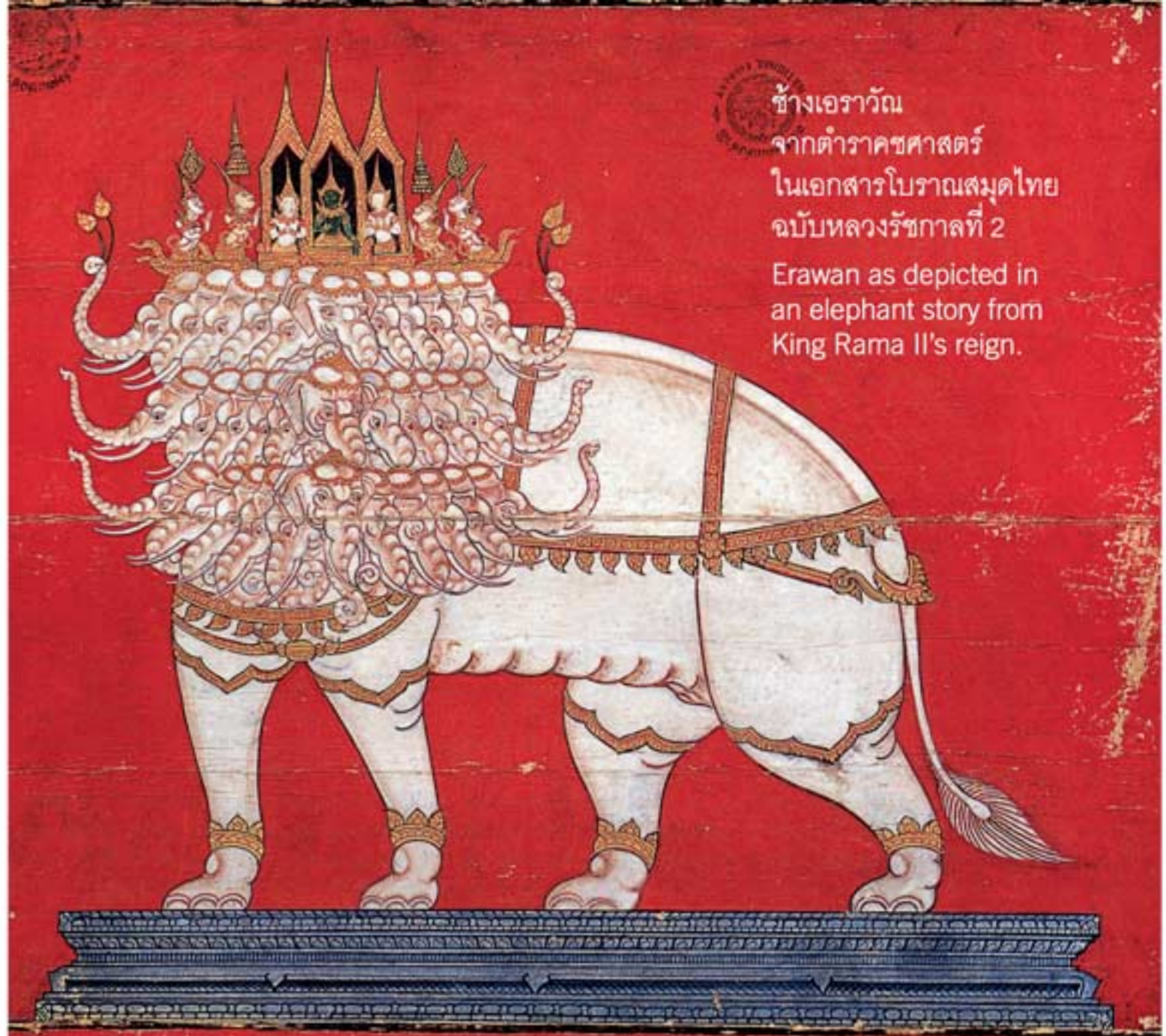
Traditionally, it was necessary for all the Siamese kings to be adept in “The Study of Elephants”, an ancient treatise which

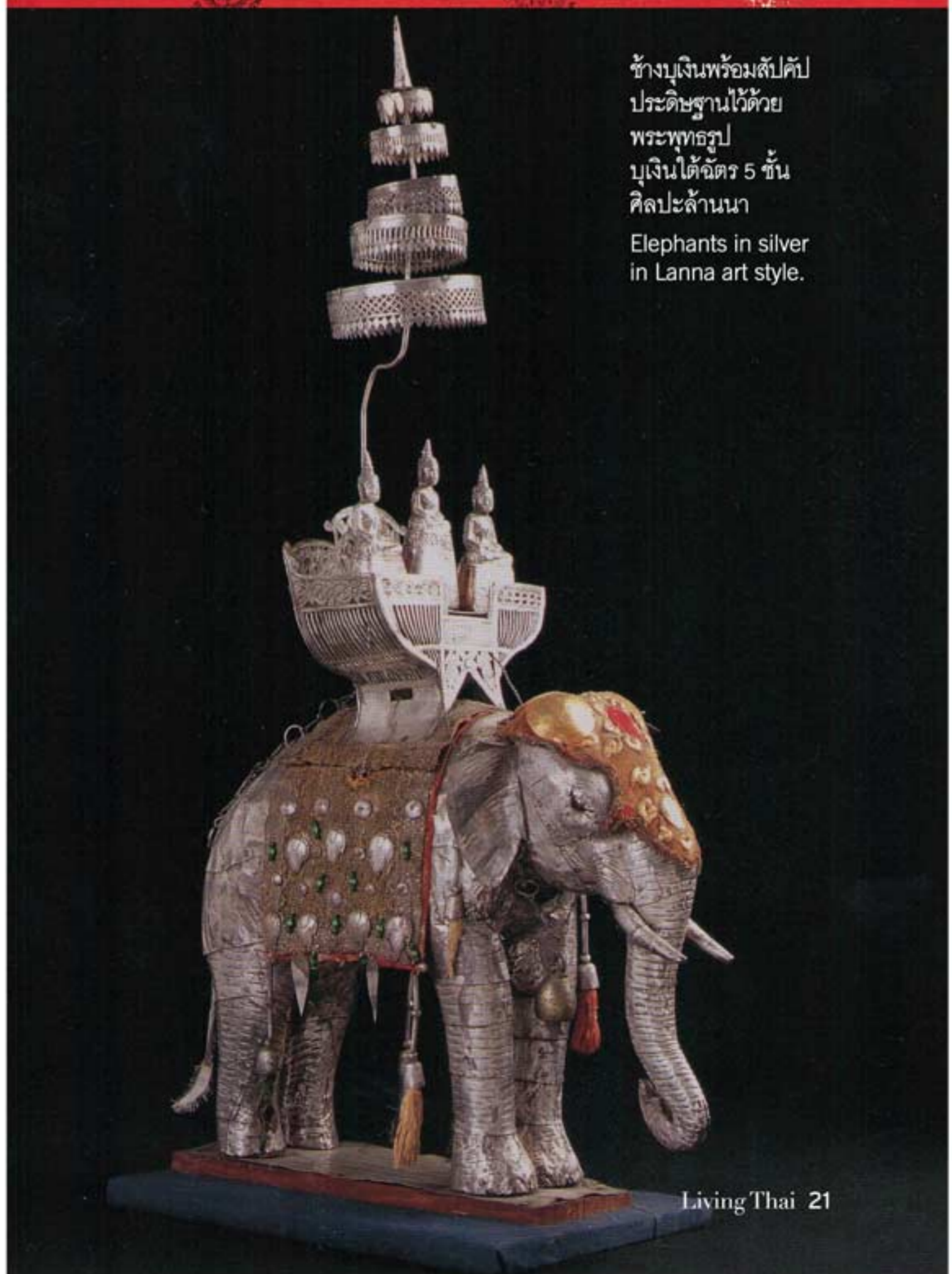
is divided into two main lines – the art of catching, domesticating, training and controlling elephants – and the study of different families of elephants, their characteristics and nature.

In Buddhism and Buddhist Art, elephants have appeared prominently in almost every known scripture both in Pali and Sanskrit – from the Tripitaka to several smaller jataka. The Sanchi stupa in India (6th Century BC) was one of the most obvious examples of elephants in religious architecture. Besides in the epic tales and art of India and Sri Lanka where Buddhism flourished to the zenith, elephants have been featured prominently in literary works of Siam, for example Tribhumi (1339 A.D.) and Pathama Sambodhi Katha (1844 A.D.), which both influenced the literatures of latter periods.

In Pathama Sambodhi Katha, elephants had been written about in several chapters. One of the best known elephants in this piece of literature is the “Sveta Kunjara”. This white elephant is described in chapter “Prasuta” (The Great Birth) giving a fresh and fragrant white lotus to Queen Maya of Sakya in her dream, signifying a forthcoming conception of a being of accumulated merit in her womb. In chapter “Maravijaya” (Victory over Evil), the elephant “Giri Mekhala” (Mountain of a Lightning Bolt) – an enormous and powerful pachyderm – is ridden by a great evil spirit trying to obstruct young Prince Siddhartha from obtaining Enlightenment. In the chapter “Palileyyaka”, an elephant called “Palileyya” together with a monkey look after Gautama Buddha while He lives in a small village near Kosambi. In the chapter “The Torment of Na agiri”, a fierce and robust Na agiri elephant is employed by the villainous Devadatta to hurt Lord Buddha while resting in Rajagrha.

ช้างเอราวัณ
จากตำราคชศาสตร์
ในเอกสารโบราณสมุดไทย
ฉบับหลวงรัชกาลที่ 2
Erawan as depicted in
an elephant story from
King Rama II's reign.

ช้างบุเงินพร้อมสัปคับ
ประดิษฐานไว้ด้วย
พระพุทธรูป
บุเงินได้ฉัตร 5 ชั้น
ศิลปะล้านนา
Elephants in silver
in Lanna art style.

1. พวงกุญแจช้าง
Cute, colorful cotton elephant key-rings.
2. ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดพระเชตุพนฯ แสดงกลุ่มช้างตระกูลต่างๆ
The mural paintings at the Temple of the Reclining Buddha shows elephants of different families.
3. แผ่นนูนทองคำรูปช้าง ศิลปะอยุธยา (พุทธศตวรรษที่ 20-21)
Ayutthaya Era embossed gold plate depicting an elephant, circa 15th – 16th centuries.
4. พระคชาธารทองคำประดับอัญมณี ศิลปะอยุธยา (พ.ศ. 1967)
Golden royal elephant adorned with multi-colored gemstones. Ayutthaya Art (1424 A.D.).

With the Lord's mercy, the beast comes to a halt and kneels down before him. These aforementioned elephants have been illustrated in mural paintings and can be viewed at Wat Koh Kaeo Sutharam in Phetchaburi and inside Buddhaisvarya Pavilion in the National Museum in Bangkok.

Many more elephants have been spoken of in numerous jatakas, for example, the "Chaddanta Elephant" in Chaddanta Jataka, and the "Paccaya Nagendra" in 'Himavanta' chapter of Vessantara Jataka. Paintings of mythical elephants that can be seen in and around the country are the three-headed "Erawan" ridden by Indra in Wat Rakhang Ghositaram temple's mural painting, and several more about "The Ten

Families of Elephants" at Wat Suthat compound, at the Temple of the Reclining Buddha, and also descriptively elaborated in several Ayutthaya-period and Thonburi-period picture books.

Furthermore, sculptures of elephant have been seen encircling several chedis in Thailand. The army of elephants around the respected chedi is thought to be guarding not only the structure itself but for protection of Buddhism as a whole. The guardian elephants may also be found in other places such as at Wat Mahathat in Nakhon Si Thammarat, Sukhothai Historical Park, Si Satchanalai Historical Park and Kamphaengphet Historical Park.

Elephants are also considered an auspicious symbol of Buddhism,

as seen in many carved stones or lucky-charm symbols from Dvaravati period of 6th-8th Century. Out of 108 families of elephants, only three – Ubosot, Chaddanta and Erawan elephants – are honoured as ‘mangala’ or favoured in religious arts. The element can be observed in the Lord Buddha’s footprints at Bovorn Niwet temple, at Phra Buddhabada temple in Saraburi, and in Wat Pho’s ornamented footprints.

Craftsmasters in the old Siamese royal court often created their masterpieces in the form of elephants, using precious materials, and dedicated to their strong faith in the religion. Among the most precious pieces of art discovered in the Rajaburana Temple’s vault in an old capital, Ayutthaya, were a gold plate carved

with the image of an elephant and a gold elephant figurine ornated with precious stones – probably the rarest and most beautiful objets d’art of its kind in Thailand.

Even in the village, artisans love to make elephant a subject of their handicrafts from locally available materials. Folk artists of high skills usually put their best effort to create works of art in tribute to the Lord Buddha as well as to celebrate Buddhism. Some of the most creative works of elephants in silver and gold are shown at Hariphunchai National Museum in Lamphun and at Maha That temple in Nakhon Si Thammarat.

Besides its religious roles, elephant has also inspired the artisans to produce alluring jewelry pieces such as bracelets,

necklaces, and rings. The animal even appears as the characters in shadow plays, and several stage plays.

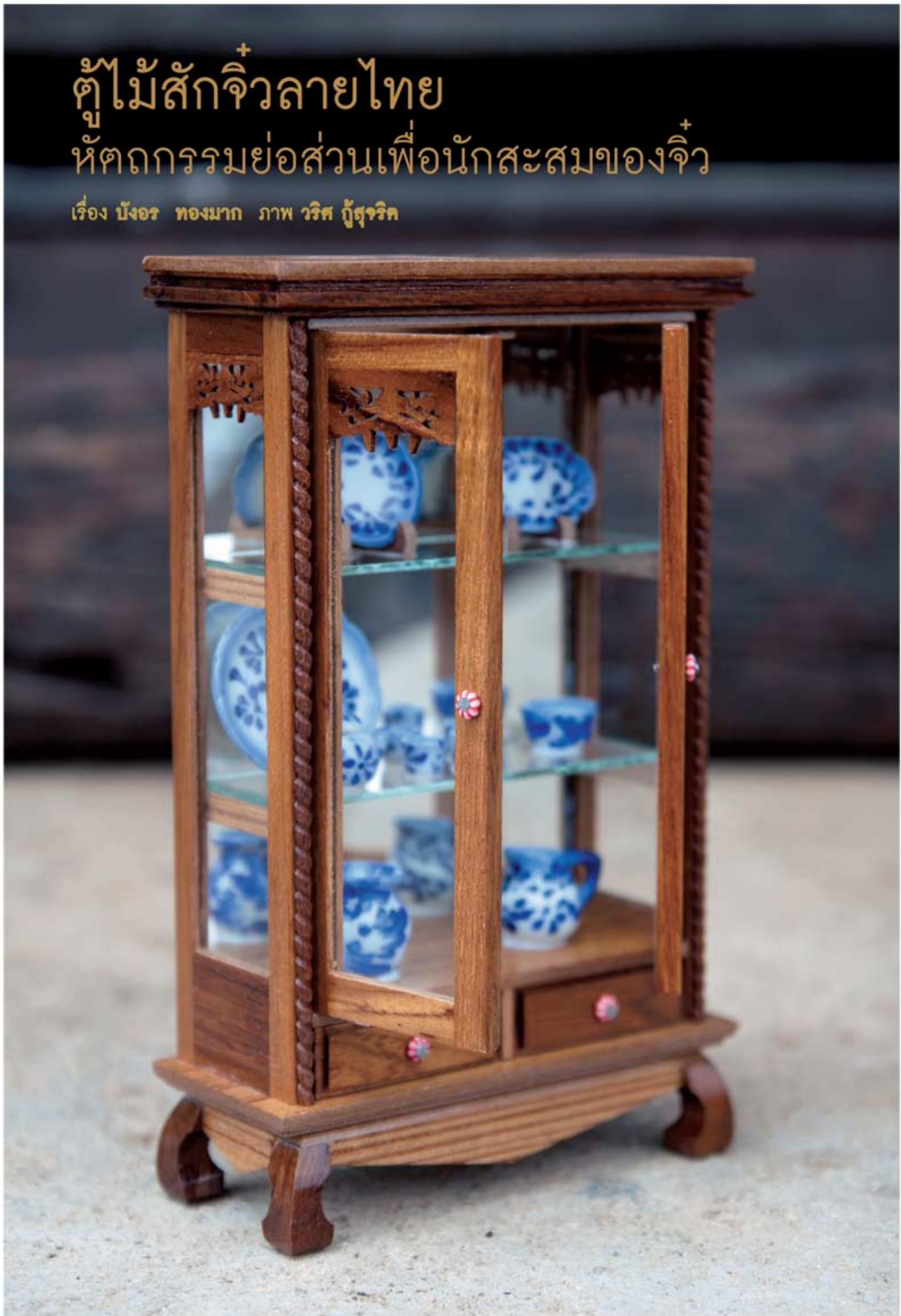
The majestic animal is indeed an auspicious symbol, associated with the prosperity of Buddhism since the first arrival of Lankavamsa Buddhism in the Kingdom of Siam back in Sukhothai period. It is a fine symbol of the country’s rich cultural heritage. ☸

ตุ๊กตาช้างผ้าฝ้าย (5)
และเซรามิกรูปช้างน่ารัก (6)
สะท้อนความรักช้างที่ถ่ายทอด
สู่ของแต่งบ้านสมัยใหม่
Cute cotton elephant dolls (4)
and ceramics (6) reflect the
love of elephant translated into
modern home decor.

ตู้ไม้สักจิ๋วลายไทย
ให้ทัศนียภาพที่สวยงามเหมือนนักสะสมของจิ๋ว
เรื่อง บังอร ทองมาก ภาพ วริศ กู้สุจริต

บ้านริมคลองดำเนินสะดวก เปิดโล่งเพื่อรับอากาศบริสุทธิ์จากชายคลอง ระลอกคลื่นจากเรือหางยาวซึ่งแปลงสภาพจากเรือโดยสารในอดีตมาเป็นเรือนำเที่ยว สาดซัดบันไดทำน้ำตามจังหวะการเร่งเครื่องของเรือที่แล่นผ่านไปมา แรงกระเพื่อมไหวของสายน้ำแรงพอที่จะแยกกอกผักตบชวา วัชพืชประจำถิ่นดัชนีบ่งชี้ความจืดของน้ำ ให้แตกเป็นกอลึกกอน้อย ที่สุดก็ปล่อยตัวเองให้ลอยไปตามยถากรรมพร้อมกับ จอกแหวนวัชพืชปริมาณน้ำที่พร้อมจะแพร่พันธุ์ทุกเมื่อหากพื้นที่บริเวณนั้นเป็นน้ำจืด

คลองดำเนินสะดวกเป็นคลองที่เชื่อมระหว่างแม่น้ำท่าจีนกับแม่น้ำแม่กลอง พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) พระสมุหกลาโหม เป็นผู้อำนวยการขุดคลอง โดยเกณฑ์กำลังทหาร ข้าราชการ ชาวบ้าน รวมถึงชาวจีนช่วยกันขุดในช่วงเวลา กลางคืนเพื่อหลีกเลี่ยงอากาศร้อน ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 1,400 ชั่ง (28,000 ตำลึง หรือ 112,000 บาท) ถ้าเริ่มนับตั้งแต่แม่น้ำท่าจีน คลองนี้มีความยาวทั้งสิ้น 895 เส้น (35.8 กิโลเมตร) เมื่อขุดแล้วเสร็จจึงนำแผนที่ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ซึ่งทรงเห็นว่าเป็นคลองที่มีเส้นทางตรง การสัญจรไปมา สะดวก จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามคลองที่ขุดใหม่นี้ว่า “คลองดำเนินสะดวก” และได้มีพิธีเปิดใช้คลองนี้เมื่อวันจันทร์ เดือน 7 ขึ้น 4 ค่ำ ตรงกับวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2411

พลังที่ความเจริญตาโตมเข้าสู่ชุมชนริมฝั่งคลองดำเนินสะดวก การสัญจรไปมา ในลำคลองก็ถูกลดทอนบทบาทลง วิถีชีวิตชาวน้ำแบบดั้งเดิมค่อยๆ ถูกความอึกทึกครึกโครมของตลาดบกดูดกลืนไปอย่างน่าใจหาย เรือแกลวไม้ชายคลองซึ่งเคยมี ชีวิตชีวาถูกทิ้งร้างให้ทรุดโทรม บ้างล้มกัญญแจปิดตาย บ้างแขวนป้ายให้คนเช่า แทนการทิ้งร้างให้เปล่าประโยชน์

บ้านริมคลองหลังเดิมของอากง อนาคตคือโชว์รูมสินค้าเพื่อต้อนรับ นักท่องเที่ยว

Grandpa's home along Damnoen Saduak Canal will be renovated and transformed into a showroom.

“เดิมบ้านหลังนี้เป็นของอาทง อาชีดั้งเดิมของครอบครัวเราคือทำไม้พายขาย สมัยก่อนขายดีมากเพราะไม้พายของอาทงซึ่งเตี้ยผมเป็นผู้รับช่วงต่อเหล่าได้สวยงาม บ้านเราจะทำไม้พายอยู่ 2 ชนิด คือใช้สำหรับเรือพระขนาดจะเปรี้ยวเล็กทั้งด้ามและใบพาย ส่วนของชาวบ้านขนาดจะโตกว่า แต่พอมียอนตัดผ่าน เตี้ยจึงตัดสินใจเลิกกิจการทำไม้พาย เปลี่ยนไปเปิดร้านขายอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและแบตเตอรี่ให้กับชาวเรือ เพราะสมัยก่อนเรือเยอะมาก สินค้าทุกอย่างต้องลำเลียงโดยทางเรือ ท้องน้ำในคลองดำเนินสะดวกจึงคลาคล่ำไปด้วยเรือสารพัดชนิด การที่เตี้ยเปิดกิจการขายเครื่องใช้ไฟฟ้าที่หน้าตลาด ทำให้เราต้องอพยพไปอยู่ที่ตึกแถวซึ่งเปิดชั้นล่างเป็นร้านค้า บ้านหลังนี้เตี้ยก็ยกให้คนอื่นเช่า”

เกรียงสิทธิ์ นิธิวงศ์ หรือที่ชาวบ้านแถบนี้รู้จักกันในชื่อคุณตีเกร็นนำ และเล่าย้อนอดีตอย่างอารมณ์ดี

“กิจการขายอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าดำเนินไปได้ด้วยดี มาสะดุดเมื่อปี 2540 เศรษฐกิจเกิดฟองสบู่แตก สินค้าเริ่มขายไม่ดี ผมเองตอนนั้นดูแลกิจการแทนเตี้ยแล้ว ก็ต้องเริ่มมองหาช่องทาง เพราะตัวผมเองก็จบแค่ชั้น ม.ศ.5 ทั้งๆ ที่มีโอกาสไปเรียนทางด้านช่างไฟฟ้าตามความเห็นชอบของเตี้ย แต่ผมชอบทางด้านศิลปะจึงแอบไปเรียนไทยวิจิตรศิลป์ได้ครึ่งปี พอเรื่องรู้ถึงหูเตี้ย ผมจึงถูกตัดค่าใช้จ่ายฐานขัดคำสั่ง ที่สุดผมก็ต้องกลับบ้าน หลังจากที่ย้ายไปอยู่เพียงเทอมเดียว เตี้ยอยากให้เราเรียนไฟฟ้า

เพราะบ้านเราค้าขายทางด้านนี้อยู่ เมื่อจบแล้วจะได้มาช่วยกิจการของครอบครัว” คุณตี ผู้ผลิตตู้ไม้สักจิวลายไทย ซึ่งเป็นเจ้าแรกและเจ้าเดียวของเมืองไทยที่ได้รับไอทีอป 5 ดาว ย้อนความหลัง

ในวิกฤตก็มีโอกาส... แม้ชีวิตจะพลาดหวังจากการเรียนทางด้านศิลปะ แต่พรสวรรค์บวกกับพรแสวง เมื่อต้องกลับมาดูแลกิจการแทนบิดา คุณตีได้ใช้เวลาว่างยามที่ปลอดจากลูกค้า ลองทำงานตู้ไม้สักจิวเป็นการฆ่าเวลา โดยที่ไม่เจตนาใจ แม้แต่น้อยว่าเจ้าตู้ไม้สักจิว หัตถกรรมย่อส่วนที่ตัวเขาเองทดลองทำขึ้นจะกลายมาเป็นสินค้าที่ขายดิบขายดีในเวลาต่อมา

“ผมเป็นคนประเภทครุพักลักจำ พอสถานการณ์ทางร้านเริ่มไม่ค่อยดี ผมจึงพยายามคิดว่า ถ้าเมื่อวันหนึ่งต้องเลิกกิจการ ผมจะไปทำมาหากินอะไรโดยไม่ต้องไปเป็นลูกจ้างลูกอนเขา ผมคิดอะไรไม่ออกนอกจากตู้ไม้สักจิวซึ่งผมเคยลองทำเล่นๆ พอทำเสร็จก็วางไว้ที่ร้าน เพื่อนบางคนมาเห็นเข้าก็ขอไปเป็นของที่ระลึกพร้อมกับชมว่าสวยดีนะ ทำไมไม่ลองทำขายดู ผมจึงทดลองตลาดด้วยการทำตัวอย่างขึ้นมาใหม่ แล้วลองนำไปเสนอร้านค้าที่จตุจักร

“วันนั้นผมได้ออเดอร์มา 100 ชิ้น แต่ต้องทำให้เสร็จภายใน 1 อาทิตย์ ผมรีบปากในทันทีเพราะเกรงว่าลูกค้าจะเปลี่ยนใจ ทั้งๆ ที่ยังนึกไม่ออกเลยว่าจะหาลูกมือได้หรือไม่ พอกลับถึงบ้านผมก็เร่งหาคนมาช่วย โดยผมเป็นคนวางแบบ

1. ลูกมือนักผลิตชิ้นส่วนกำลังง่วนอยู่กับการใช้เลื่อยฉลุตามแบบที่ร่างโดยคุณตี
Staffers pay attention to the detailed
woodwork.
2. ชุดโต๊ะหมู่บูชา
สินค้าอีกหนึ่งชนิดที่ขายดี
A set of mini-altar tables
is another best-selling product.
3. วิธีการสร้างแรงจูงใจลูกค้า
คือการนำของจิ๋วมาตกแต่งไว้ภายใน
Display of miniature dishes in the
mini-cabinet.
4. ชิ้นซึกและฐานตู้แบบหกเหลี่ยม
พร้อมที่จะนำไปประกอบ
Different parts are made ready
for assembly.
5. คนงานกำลังใช้เครื่องมือที่ประยุกต์ขึ้นเอง
ใช้ประกอบการตัดชิ้นส่วน
Workers use specially modified tools
to cut wood.

แล้วตัดเป็นชิ้นๆ เพื่อส่งให้ลูกมือช่วยประกอบเป็นตู้จิ๋วขนาดต่างๆ จนครบ 100 ชิ้นตามที่ลูกค้าสั่ง” เขาเล่าอย่างภาคภูมิใจ และกล่าวเสริมว่า

“ถ้าเป็นงานที่ต้องลงทุนมาก ผมคงไม่กล้าเสี่ยง เพราะตอนแรกยอมรับว่ากลัวๆ กล้าๆ 100 ชิ้นแรก ไม้สักที่ผมใช้ไม่ได้ซื้อด้วยซ้ำไป ผมไปขอมมาจากเจ้าของสวนมะพร้าวที่เขาซื้อเศษไม้มาจากโรงเลื่อยเพื่อใช้เป็นเชื้อไฟสำหรับเคียวน้ำตาลมะพร้าว ที่ซื้อก็มีเพียงไม้อัดซึ่งยังต้องใช้สำหรับส่วนด้านหลังของตู้ เพราะไม่สามารถใช้ไม้สักทั้งหมดได้ เนื่องจากถ้าไล่บางจนเกินไปไม้สักจะบิดงอ”

ด้วยจุดเด่นของสินค้าที่เน้นเอกลักษณ์ความเป็นไทย เลือกใช้ไม้สักอันคงทนถาวร ฝีมือประณีตพิถีพิถันในทุกขั้นตอนของการผลิต ตู้จิ๋วทุกขนาดทุกแบบของคุณตีจึงยากต่อการลอกเลียนแบบ และเป็นที่ต้องตาต้องใจของลูกค้าทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะกลุ่มลูกค้าที่ชื่นชอบการสะสมของจิ๋ว และได้รับยกย่องให้เป็นสินค้าไอทีอป 5 ดาว ของอำเภอดำเนินสะดวก เมื่อปี 2547

“ตู้จิ๋วของผมส่วนใหญ่แล้วใช้มาตราส่วน 1:100 ซม. ย่อส่วนจากตู้โบราณของจริงทุกประการ ไม่ว่าจะเป็นบานพับ ลื่นชัก กระจก มือจับที่ใช้ปิด-เปิด หลังจากที่ผมทดลองตลาดไปประมาณครึ่งปีด้วยตู้สี่เหลี่ยมแบบง่าย ๆ ยังไม่มีผลลดเลย จากผลการตอบรับของลูกค้าผมรู้ได้ทันทีเลยว่า ตู้ไม้สักจิ๋วของผมเป็นที่นิยมอย่างแน่นอน กอปรกับช่วงที่ผมทำสินค้าชิ้นนี้ขึ้น

วงการผู้ผลิตของจิ๋วกำลังซบเซาลง พอผมทำตู้จิ๋วออกขายในท้องตลาด กลุ่มผู้ชอบสะสมก็เริ่มมีของเล่นชิ้นใหม่ ผมไปแสดงงานครั้งแรกในงานกาชาด ที่ราชบุรี ผมใช้กลยุทธ์การขายด้วยการซื้อของจิ๋วชนิดต่างๆ ใส่โชว์ไปในตู้ เพื่อลูกค้าจะได้รู้ว่าซื้อไปแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากลูกค้าอย่างมาก เพราะผมเปิดตู้ด้วยราคาขายส่งเริ่มตั้งแต่ 80 -300 บาท ซึ่งถือว่าถูกมากสำหรับหัตถกรรมที่เป็นงานแฮนด์เมดเกือบทั้งหมด”

งานตู้ไม้สักจิ๋วลายไทยค่อยๆ พัฒนาขึ้นตามลำดับ แต่คุณต้ออกตัวว่า ตนเองนั้นไม่มีความชำนาญทางด้านช่างไม้เลยแม้แต่น้อย แต่ด้วยเป็นผู้มีใจรักงานทางด้านศิลปะ และอาศัยครูพักลักจำ และนำมาดัดแปลงให้เข้ากับชิ้นงาน ส่งผลให้ตู้ไม้สักจิ๋วลายไทยที่สร้างสรรค์ขึ้นประณีตงดงามไร้ที่ติ ยากที่จะลอกเลียนแบบโดยเฉพาะการเข้าไม้ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการวางแบบ

“ทุกวันนี้ถ้างานเร่งๆ โดยเฉพาะช่วงเดือน พ.ย.-ธ.ค. ของทุกปี เราจะปิดรับออเดอร์ ผมจะต้องลงไปช่วยลูกน้อง ซึ่งตอนนี้มีอยู่ประมาณ 15 คน เพราะลูกค้าจะสั่งจองล่วงหน้าเข้ามาเยอะมาก เพื่อนำไปเป็นของขวัญของฝากในเทศกาลปีใหม่ นอกจากนำไปใส่ของจิ๋วแล้ว ลูกค้าบางคนยังนำไปประดิษฐ์ฐานพระพุทธรูปองค์เล็กๆ เพื่อมอบให้กับญาติผู้ใหญ่หรือผู้บังคับบัญชา

เกรียงสิทธิ์ นิธิวงศ์
หรือ ดี เจ้าของและผู้ผลิตตู้ไม้สักจิ๋วลายไทย
Kriangsit Nithiwong, an expert on
miniature art.

นิคแน็คตู้ไม้สักจิ๋วลายไทย

8 หมู่ 1 ต.ศรีสุราษฎร์ อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี 70130

Nicknack Mini Thai Cabinet

8 Moo 1, Tambon Si Surat, Damnoen Saduak District,
Ratchaburi Province 70130, Thailand

Tel: 66 (0) 81 6255998, 086 7977701

“ส่วนเวลาปฏิบัติงานของผมคือหาลูกค้า ตรวจสอบความเรียบร้อยของงานก่อนที่จะบรรจุใส่กล่องเพื่อส่งให้ลูกค้า และวางแผนของแต่ละชิ้นส่วนซึ่งผมต้องทำเอง เนื่องจากถ้าผิดขนาดเวลานำไปประกอบมันจะไม่พอดีกัน ยกตัวอย่างเช่น บานประตูถ้าแบบผิดประตูจะปิดไม่ลง ต้องแก้ไขซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยากเสียเวลา ถ้าเราแม่นยำตั้งแต่แรกทุกอย่างก็จะราบรื่น ลูกน้องสามารถหยิบไปประกอบได้เลย เพราะผมเตรียมไว้ให้ทุกอย่าง เขามีหน้าที่เพียงนำชิ้นส่วนไปประกอบให้สวยงามตามแบบเฉลี่ยแล้วเขาสามารถทำได้วันละ 2-3 ใบต่อคน

“สินค้าของเรามีขนาดตั้งแต่ 4.5 x 9 x 12.5 - 9.3 x 17.5 x 23.3 ซม. ราคาตั้งไว้ที่ 80 - 1,000 บาท แบ่งออกเป็น ตู้ใส่เค้ก ตู้ใส่โดนัท ตู้สี่เหลี่ยมธรรมดาทั่วไป ตู้หกเหลี่ยม ตู้แปดเหลี่ยม ตู้โบราณ ตู้แขวน ตู้รัตนโกสินทร์ และโต๊ะหมู่บูชา ภายใต้แบรนด์ ‘นิคแน็ค’ ปัจจุบันเราขายอยู่ที่บริเวณลานจอดรถวัดหลวงพ่อบ้านแหลม แม่กลอง สมุทรสงคราม ร้านหัตถกรรมบางไทร และร้านนิคแน็ค จตุจักร”

คุณดีได้อพยพคนงานทั้งหมดจากตึกแถวริมถนนมาใช้บ้านเก่าของอากรมคลองดำเนินสะดวกเป็นแหล่งผลิตงานตู้ไม้สักจิ๋วเมื่อไม่นานมานี้ เนื่องจากเป็นพื้นที่เปิดโล่งเหมาะที่จะใช้เป็นสถานที่ในการเลื่อยชิ้นงานซึ่งต้องมีฝุ่นที่เลื่อยขณะเดียวกัน คุณดียังมีแผนจะปรับปรุงบริเวณด้านหน้าของบ้านด้านที่ติดกับริมคลองดำเนินสะดวกเป็นโชว์รูมเพื่อขาย

สินค้าให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมาให้ได้ชื่นชมหัตถกรรมไทยอันเลื่องชื่อของดำเนินสะดวก ซึ่งเจ้าดีบอกว่าภูมิใจอย่างยิ่ง

“ผมภูมิใจที่มีส่วนในการช่วยอนุรักษ์ของโบราณเหล่านี้ไว้ มีอยู่ครั้งหนึ่งผมตื่นตื่นใจอย่างมาก ผมเคยไปออกร้าน ระหว่างนั้นมีคุณป้าคนหนึ่งแต่งตัวแบบชาวบ้านธรรมดาตามายืนดูอยู่ที่หน้าร้าน ผมก็ไม่ได้สนใจอะไรในตัวแก่มากไปกว่าลูกค้าคนหนึ่งสักพักแกก็เดินเข้ามาถามว่าผมขายชิ้นละเท่าไร พอทราบราคาแกเลือกไปหลายแบบ พร้อมกับพูดขึ้นว่า ‘คุณรู้มั๊ยว่าป้าอยากได้มาตั้งแต่สาว ๆ แล้ว แต่มันแพงป้าซื้อไม่ไหว เพียรเก็บเงินอยู่นานนับ 10 ปี ราคามันก็แพงขึ้นเรื่อย ๆ ในเมื่อซื้อของจริงไม่ได้ มีกำลังแค่ซื้อของจิ๋วไปตั้งไว้ที่บ้าน ป้าก็พอใจแล้วละ’ ผมได้ยินแบบนี้เข้าตื่นตื่นใจอย่างบอกไม่ถูก ไม่เคยนึกว่าตู้ไม้สักจิ๋วที่ทำขึ้นจากเศษไม้ราคาไม่กี่สตางค์มันจะมีความลึกซึ้งทางความรู้สึกกับป้าคนนี้อย่างที่ผมคิดไม่ถึง”

คุณดีใช้เวลา 10 กว่าปี ในการพัฒนาทั้งคุณภาพและรูปแบบสินค้าให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น ในอนาคต เมื่อโครงการโชว์รูมบ้านริมคลองของเขาลงตัว คุณดีบอกว่าสินค้าชิ้นต่อไปที่เขาจะผลิตคือ ตู้ใส่ตุ๊กตาบลาเลย์ ของเล่นสะสมของผู้มีอันจะกิน คุณดียังบอกด้วยว่า ถ้าอะไรเป็นเรื่องรองเพราะเหนือสิ่งอื่นใดคือการได้ส่งมอบความสุขของวันวานให้กับผู้ไทยหาอดีต... ☺

ตู้ไม้สักจิ๋วสารพัดแบบ
Various styles of mini-cabinets.

Magnificence in Minutiae: Mini-cabinets that Mesmerise

Words **Bang-orn Thongmak**
Photography **Varis Kusujarit**

A SIMPLE HOUSE stands on Damnoen Saduak Canal. Its front opens to the fresh air blowing in from the nature outside. Wave after wave of water – whipped up by tourist-carrying long-tailed boats as they hurtle across the waterway – dance to the beat each passing boat creates. When the rhythm is in a perfect groove, rafts of water hyacinth are scattered away along with the flow of this transport route, to later find a breeding spot wherever fresh water flows undisturbed.

Damnoen Saduak Canal is an important link between two rivers, the Tha Chin and the Mae Klong. King Rama IV ordered his close aide, Somdej Phraya Borom Maha Si Suriyawongse (Chuang Bunnag), to head the excavation of Klong Damnoen Saduak. With a total length of 35.8 kilometres, the excavation cost the country 112,000 baht. The dredging of this canal involved people from all walks of life: from government officials, soldiers and villagers to Chinese immigrants. The King decided to name the canal “Damnoen Saduak” (meaning, to travel with convenience, or “smooth travel” if you like), and its official opening took place on May 25, 1868.

As soon as the wave of modernisation stormed across this traditional riverine community on both sides of Klong Damnoen Saduak, the role of this canal as an

important waterway eventually diminished. Easygoing and calm communities were replaced by quicker-paced, busy markets. Lively wooden shacks along the two banks either changed hands or were abandoned entirely.

“Originally, this house belonged to my grandfather. In the beginning, our proud profession was paddle-making. Back in its time, my forebears made two types of paddle: a smaller one for monks’ boats and another for villagers, which was larger. Making paddles was big business then, until the roads made their way to our backyards. My father decided to turn his back on the oar-making business and upgraded his shop into selling electrical appliances and batteries for motor boats. Despite the existence of roads just a few steps from our community, local commuters still preferred the same old waterway and almost everything was transported through this canal. Damnoen Saduak was then transformed into a water highway, with hard-to-count numbers of boats passing each day. To start this new business, my father had to move away from the old house to set up his shop in the market and put the old house up for rent,” recounts Kriangsit Nithiwong, or Khun Ti, as he is well known among the locals.

“My father’s shop was fine until the 1997 economic crisis. We were just a small shop but the crisis ate away every little branch of the economy. I had already jumped into running the shop replacing my father, so I felt I had to find a way out of this. I only have a high school diploma, even though I had been given the chance to pursue higher education in electronics, just like my father wanted me to, but my love for art won the day. I enrolled myself at Thai Vichitsilp Art School without telling him. After that, the secret which I had been keeping for 6 months finally made it to my father’s ears and I was cut off from any further financial support. Eventually, I had to come back home after spending only one semester in art school. My father really wanted me to study electronics because it was our business and I was his main hope to succeed him when he would step down,” reminisces Khun Ti, who today is the country’s one and only producer of teakwood mini-cabinets with a 5-star-One Tambon One Product (OTOP) certification on his wall.

There is always a way out hidden behind every crisis. Although his dream of pursuing art education was stopped short, his inner gift, plus constant effort, eventually paid back. Khun Ti spent his free time trying out his newfound joy in creating miniature teakwood cabinets. Unbeknownst to him and all his family, his small-sized work would one day become a large-sized gift from God, saving his family from sinking deeper into the tar-pit of the economic crisis.

“When the crisis started to hit harder. I was trying to find a way to make a living without having to get into the system, in case we would have to shut down the business. I was out of ideas – except for the miniature wooden cabinets which I’d been experimentally making during my free time. Some of my friends who saw them complimented me about them, and that gave me an idea. I started creating a few mini-cabinets and selling them to shops at the Chatuchak Weekend Market in Bangkok.

“One day, I received an order for 100 cabinets. Fearing that my potential customer would change his mind, with only one week to finish and ship the order, I accepted the job immediately without thinking how I could finish a hundred cabinets in such a short time. I came home and quickly recruited any help I could get. The helping hands were assigned to assemble together the pieces that I made ready,” Khun Ti recounts with pride.

“If it had been a kind of work wherein I had a lot to lose, I would never have taken the risk. I admit that, more than once, I had second thoughts. But this work

was almost cost-free. Even the planks of wood from which I made those cabinets, I never had to pay for. The thing is, the teak wood was taken freely from a neighbouring coconut plantation, from the pile of firewood they had. The only thing I had to pay for was the pieces of plywood for the back of each cabinet. The back of the cabinet has to be strong and the teak wood is not the best material for it because it is easily bent when you shape it very thin.

The unique characteristic of a mini-cabinet of this kind is its “Thainess”, and its durable look of teakwood. Each piece of mini-cabinet is purely hand-made and needs a lot of focus. There is no question about its popularity amongst customers, because it would take a lifetime to imitate. With several years of experimenting – and Khun Ti’s sharp idea finally paid off handsomely, as his work was presented the OTOP 5-star award for Damnoen Saduak District in 2004.

เสาตู้แบบเกลียว (ซ้าย)
และบานประตู (ขวา) รอประทอบ
Spiral patterns (left)
and doors (right) for assembly.

ชุดโต๊ะหมู่บูชา
A set of altar tables.

“Most of my mini-cabinets are built at the ratio of 1:100, neatly and carefully downsized from the real, normal-sized teakwood cabinet – hinges, drawers, mirrors and handles are made of the same material and works as if they were the genuine article,” Khun Ti explains.

“After a satisfactory response from the market with normal, plain mini-cabinets without any elaborate shapes and patterns, I knew immediately that my work would become a hit in no time. Luckily for me, the market for miniature toys was in a sort of recess. Therefore, my mini-cabinet works were welcomed with excitement by miniature enthusiasts. My first roadshow was at the provincial annual fair in Ratchaburi. There, my technique was very simple. I just put several miniature tidbits into my cabinets – to give a hint to my potential customers what these things serve as. As a result, customers were very happy about it. Partly because the prices were very low – 80 to 300 baht – compared to other types of pure handicrafts.

The work involving these Thai-style mini-cabinets is improving gradually and steadily. Khun Ti says modestly that when he started out, he had almost no knowledge of carpentry, that he simply loved the artistic side of it. Which makes his Thai-style teakwood mini-cabinets uniquely neat, beautiful and hard to imitate.

“From November to December every year is

the peak season for us. Normally we stop taking new orders as the existing orders are overwhelming already, because many customers plan to give away our mini-cabinets as New Year gifts. Apart from their main use as miniature cabinets for miniature toys, customers are creative enough to use our mini-cabinets to house a minuscule Buddha image – a perfect gift for loved ones and superiors.

“Nowadays, my job is to open new markets, find new customers, and control the quality of our production before they go into packaging and shipping processes. The hardest part is to draw the template from the prototype, which I usually do myself. For example, if the size of one door is slightly miscalculated, the whole cabinet will be useless because the door will not be able to shut tight. So, we have to be accurate from the very beginning of the process. And then, my people can assemble every piece without having to worry about anything else. Normally, one person can make two to three sets of mini-cabinets in a day,” Khun Ti further reveals.

“The size of our merchandise varies from small, 4.5 × 9 × 12.5 centimetres, to larger 9.3 × 17.5 × 23.3 centimetres. The price depends on the item’s neatness and size, from 80 to 1,000 baht a piece. The styles and patterns available are more than enough for customers

to choose from – cake cabinet, doughnut cabinet, plain cube/rectangular cabinet, hexagonal cabinet, octagonal cabinet, ancient-style cabinet, hanging cabinet, Rattanakosin-style cabinet, and different sets of altar tables. All are sold under the brand name, “Nicknack Mini Thai Cabinet”. Its main shops are at Luangpor Ban Laem Temple’s parking lot in Samut Songkhram, Bang Sai Arts and Crafts Centre, and Nicknack shop at Chatuchak Weekend Market in Bangkok.

Recently, Khun Ti relocated his working area from the busy market back to the old house on the bank of Klong Damnoen Saduak, as it is more spacious, open and suitable for this kind of work, because sawdust can be dangerous in a cramped space. At the same time, he plans to renovate the market house into a new showroom for his merchandise.

“I am very proud to be one of the people who help preserve this kind of work. There was one time when I was at a roadshow and an elderly lady began examining a mini-cabinet very closely on the shelf. At first I thought she was just an ordinary customer. A little moment later she came up to me and asked how much the cabinets cost. Upon hearing the price, she swiftly purchased several of them and said to me, ‘You know, young lad, I have always wanted to have a teak cabinet for a very long time but they were so expensive. I saved up for years but the prices kept going up. I began to think I would never have that chance in this lifetime. But here I am, so happy and delighted to be able to have them, even in miniature, in my home.’ What she said really hit home. It struck a chord in my heart. I had never thought such tiny, simple scraps of wood could mean so much to a person. That realisation certainly gave me a jolt.”

Khun Ti has spent more than a decade gradually improving the shapes, forms and quality of his merchandise, and keeping his customers happy. In the near future, when his new showroom is refurbished and ready, next in his line will be cabinets for the expensive Blythe doll family.

Khun Ti says that today the profit from his business is no longer a priority; the thing most meaningful to him now is to create miniature cabinets that bring joy and happiness to his collectors. ☘

ตู้ไม้สักจิ๋วลายไทยแบบหกเหลี่ยม
A hexagonal mini-cabinet.

ร้านขายผลไม้จิ๋วแบบฝรั่ง
A small Western-style fruit kiosk.

เรื่อง นิลุบล พรพิทักษ์พันธุ์

Global SACICT 2011 เป็นโครงการที่ศูนย์ส่งเสริม
ศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ได้ริเริ่มด้วย
ความร่วมมือของสถาบันออกแบบชั้นนำของอิตาลี
ผ่าน MZD Bangkok เพื่อพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์
ภายใต้ชื่อ แบรนด์ SACICT สู่ตลาดโลก Living Thai
จะนำผู้อ่านไปรู้จักกับ รูปานิก สุวรรณ นักออกแบบ
ผลิตภัณฑ์ในโครงการฯ

แหวนวงกต
A labyrinth ring.

ความมั่งคั่ง ที่จับต้องได้จาก ธรรมชาติ

ฐาปนิก สุวรรณ
Tapanick Suwan

งานออกแบบเครื่องประดับของฐาปนิก สุวรรณ มักมีแง่คิดและลูกเล่นแฝงอยู่เสมอ อย่างกำไลที่สร้างสรรค์สำหรับศิลปินพรญาดริด้านการออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เขาจำลองเขาวงกตเป็นหน้าปัด แล้วใส่ เม็ดเหล็กทรงกลมลงไป 1 เม็ด ซึ่งผู้สวมใส่ต้องลองกลิ้งลูกกลมไปตามช่องวงกตจนเจอ ทางออก เม็ดเหล็กทรงกลมนี้จึงจะหล่นลงไปดันกลไกให้คลายล็อกเพื่อถอดกำไล ออกจากข้อมือ กำไลมีทั้งแบบล็อกเดี่ยวและล็อกคู่

“ผมว่าชีวิตคนเรามักประสบปัญหาต่างๆ มากมายเหมือนหลงอยู่ในเขาวงกต ซึ่งมีทางให้เลือกเดิน บางครั้งเราอาจเลือกเดินทางผิด หาทางออกไม่ได้ ก็ต้องลองหา เส้นทางใหม่ เปรียบเหมือนการต้องใช้สติ ถึงจะแก้ไขได้ ฉะนั้น งานเครื่องประดับ คอลเลคชันนี้ จึงเป็นเครื่องประดับที่สร้างขึ้นเพื่อสะท้อนการแก้ปัญหาของผู้สวมใส่เอง และเป็นการฝึกสมาธิอีกด้วย”

หรืองานเครื่องประดับคอลเลคชันที่ได้แรงบันดาลใจจากผลไม้ ก็จะมีห่วงฟอรั่ม ของแอปเปิ้ลร้อยเรียงเป็นสร้อยคอและกำไล ผลมะนาวทำให้เขาได้แรงบันดาลใจทำจี้ จากรูปทรงของมะนาวผ่าซีก และกำไลร้อยเรียงเม็ดมะนาวสีเงิน กำไลอีกวงจับข้อมือมาหุ้ม โลหะแฝงความคิดอุปมาถึงเนื้อนอกและเนื้อในของสิ่งของหรือจิตใจคนที่ต่างกัน

มุมมองและแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของฐาปนิก ซึ่งปัจจุบันเป็นดีไซเนอร์ อิสระในบริษัท MZD และออกแบบเครื่องประดับให้กับ Aztique Jewelry Limited Partnership เกิดจากการสะสมประสบการณ์ทั้งการวาดภาพ การออกแบบกราฟิก การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการทำงานแอนิเมชันมานานับ 10 ปี

เส้นทางที่นำพานักออกแบบวัย 30 ปีมาสู่งานที่เขารักในวันนี้ เกิดจากเมื่อ 20 กว่าปีก่อน ที่เขาได้ค้นพบความฝันของตนเองจากชมรมศิลปะของโรงเรียน

กำไลปิดเนื้อโลหะด้วยยางสีสดใส สะท้อนความแตกต่าง
A metal bangle covered with colourful rubber creates a unique beauty of contrasts.

“ตอนเรียนชั้นประถม พอรู้ว่าทางโรงเรียนมีชมรมศิลปะ ผมจะไปขลุ่ยที่ชมรมแทบทุกเย็นหลังเลิกเรียนเพื่อหัดวาดรูป พอเริ่มเรียนในระดับมัธยมก็มีชมรมศิลปะอีก ผมก็ฝึกวาดรูปต่อตลอดช่วงวัยเด็กเคยคิดฝันอยู่เสมอว่าเราอยากเป็นจิตรกรที่สร้างสรรค์ความงามให้เกิดขึ้นและถ่ายทอดความคิดของเราเองผ่านภาพวาด”

รูปนิภาส่งภาพวาดของตนเองเข้าประกวด และคว้ารางวัลมาหลายครั้ง ความรักในศิลปะประกอบกับแนวทางด้านการสร้างสรรค์และการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ทำให้เขาเลือกเรียนต่อแผนกวิชาออกแบบ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา และสนุกกับการได้เรียนการออกแบบสารพัน และต่อยอดไปกรมออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และการออกแบบเครื่องประดับจากมหาวิทยาลัยศิลปากร

เมื่อได้รับเลือกให้เข้าร่วมโครงการ Global SACICT 2011 จากโจทย์การออกแบบที่ได้นั้น เป็นเรื่องของสัตว์หายาก เขาเลือกปลาโรวานา หรือปลามังกร (Asian Arowana) ซึ่งเป็นปลาที่มีสายพันธุ์หนึ่ง มีอยู่ทางภาคใต้เรียกว่าปลาตะพืด มาเป็นแนวทางในการออกแบบ เพราะต้องใจในเกล็ดที่เกิดขึ้นเป็นพื้นผิวจากการเรียงตัวกันเป็นชั้นๆ สลับสีอันสวยงาม เขาบอกว่า “เมื่อสังเกตตัวปลาใกล้ๆ จะเห็นการเรียงตัวของเกล็ดสวยงาม และมีสีอันสวยงามบรรยาย ต่างกันตามสายพันธุ์” รูปนิภะเล่าถึงการค้นคว้าข้อมูลในการออกแบบ

จากนั้นเขาจึงร่างรูปทรงปลาเพื่อหาลักษณะเด่น แล้วคัดกลุ่มสีต่างๆ ออกมา มีทั้งสีทองตั้งทองคำเปลว สีแดงเลือดนก หรือที่ฐานเกล็ดออกสีน้ำเงินม่วง หรือเขียว เป็นกระบวนการที่ได้เรียนรู้จากมร. มาสสิโม ชุกกี ผู้นำเวิร์กช็อปของโครงการ Global SACICT

2011 เขาตัดทอนรายละเอียดของตัวปลาออกไป เหลือเป็นรูปทรงที่เรียบง่าย ก่อนนำส่วนต่างๆ และสีเส้นที่จับคู่ไว้สร้างเป็นเซตแจกัน กระถางต้นไม้ และโคมไฟ

“การออกแบบแบบที่เรียบง่ายจะเอื้อต่อการนำไปต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นๆ ได้อีกมากมาย เพราะการออกแบบนั้นแท้จริงแล้วต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยมากกว่าความงามหรือภาพลักษณ์ที่สวยงามแต่เพียงอย่างเดียวแนวคิดที่ได้และนำมาออกแบบนั้น อาจเพียงแค่แฝงและสะท้อนออกมาในรูปร่างของงานหรือหน้าที่ในการใช้งานของผลิตภัณฑ์ที่ได้ออกแบบนั้นๆ” รูปนิภากล่าว ✪

สร้อยที่ได้แรงบันดาลใจจากรูปทรงของผลแอปเปิ้ล
A necklace inspired by the form of an apple.

Inspired by Nature's Simplicity and Practicality

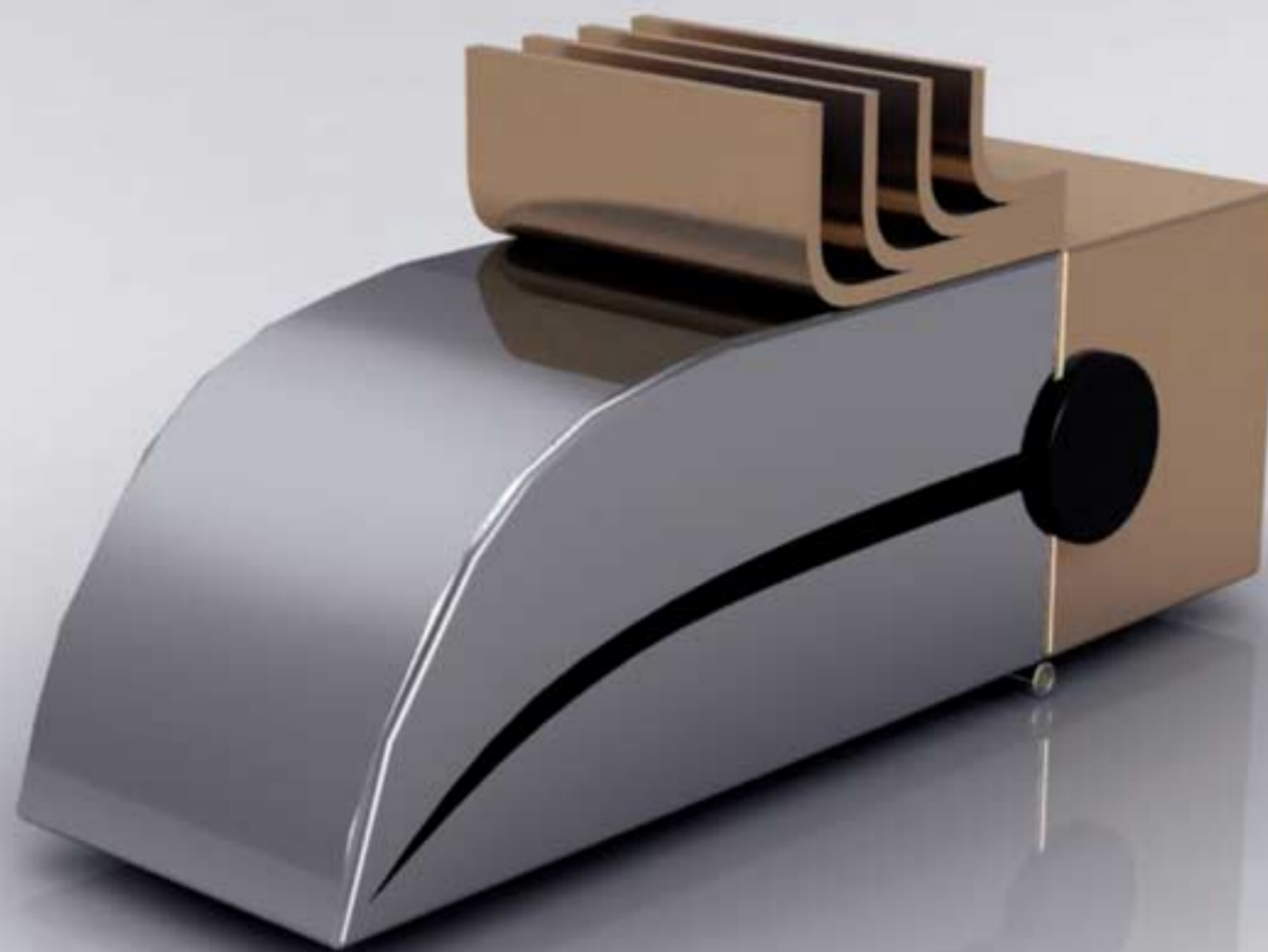
Words Nilubol Pornpitagpan

Global SACICT 2011 is a proactive project launched in March this year by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT), with the cooperation of MZD Bangkok. Its mission is to develop designs and products to respond to the world market's demand – all under the SACICT brand. This issue of *SACICT Living Thai* introduces Tapanick Suwan, one of the designers of Global SACICT 2011.

กำไลดีไซน์จากผลมะนาวผ่าซีก
A bangle inspired by a halved lemon.

เครื่องประดับแหวน ได้แนวคิดมาจากนกเงือก
A decorative ring inspired by a hornbill.

Tapanick Suwan's jewelry designs often contain a hidden trick or philosophical message. Take the bangle collection he created for his bachelor's degree in jewelry design from Silpakorn University's Faculty of Interior Design. He modelled a labyrinth like the face of a watch and added in a tiny ball. Wearers have to move the ball around until it finds the right path, leading the ball to press the click and unlock the bangle. In another bangle he put in two locks.

"I think most of us encounter various problems in our lives, some of which are complicated, like getting lost in a labyrinth," Tapanick says, explaining the concept behind his work. "We have to walk in and about to find the right path to get out. It reminds us that we

must use our consciousness in everything we do, then we will find a solution."

His fruit-inspired collection features hoops of apple-shapes ringed together as a necklace and bracelet. Halved lemons become the perfect pattern for a glistening pendant and bangle. He combines contrasting materials for another bangle by having the metal covered with rubber. The idea is to imply the differences in appearance within and outside of people's minds.

The creative ideas and concepts of Tapanick – who currently works as a freelance designer for MZD Bangkok, and Aztique Jewelry Limited Partnership – are a result of his accumulated experience from over a decade in

painting, graphic design, packaging design and animation.

The path that led this 30-year-old jewelry designer into the creative field started over 20 years ago, when the young Tapanick first became aware of what his dream was. "During my primary school years, I found that my school had an art club. I was so happy that I spent almost every evening after school learning to draw and paint. I further sharpened my skills in the art club at my secondary school," he recalls. "Throughout my teen years, I always dreamed of becoming a painter who could create beautiful art pieces, conveying my ideas and concepts via my paintings," he adds.

His paintings made him proud by winning several awards during his school days. His passion for art, coupled with creativity and knowledge acquired during those years, led him to pursue his study in design at Saowabha Vocational College, followed by visual communication design from Rajabhat Suan Dusit University's Faculty of Fine Arts, before graduating with a bachelor's degree in jewelry design from Silpakorn University's Faculty of Decorative Arts in 2006.

As one of the seven Thai designers chosen for the Global SACICT 2011 project to develop the SACICT brand, Tapanick was tasked with designing for ceramic production. From the four working themes he chose endangered fauna and was attracted to the Asian Arowana, which can be found in southern Thailand. The pattern and colours of the scales, which make them expensive ornamental fish, caught his attention.

"If you observe the Arowana closely, you'll be amazed by the exotic patterns of its scales, and the colours are just marvellous," says

กำไลสีดำ ได้แนวคิดมาจากลักษณะบาตรพระ
A black bangle inspired by a Buddhist monk's alms bowl.

สร้อยข้อมือทรงผลแอปเปิ้ล
A bracelet of an apple-inspired form.

the designer, explaining why he chose this fish as his inspiration.

After studying the forms, patterns and colours, he then drew distinguished shapes and grouped the shades of colours – which come in glowing gold, blazing red, purple, blue, green and gold according to the species.

He learned the process of grouping shapes and colours from Mr. Massimo Zucchi, supervisor of the Global SACICT 2011 project. Tapanick reduced the details, making his design simpler before combining the interesting patterns. His final design is a set of vases, a set of flower pots and a set of lamps – all made of ceramic.

“I’ve kept my design simple so that it can be applied to other products. For me, the true purpose of design is not to create something just to please the eye, but also to make it practical,” says Tapanick. ☘

จี้ในคอลเลคชั่นที่ได้แรงบันดาลใจจากรูปทรงของผลไม้
A pendant of a fruit-inspired collection.

International Handicraft and Handloom Fair (IHHF) -2011

ภูปเนศวร โอริสสา อินเดีย
24-26 กุมภาพันธ์ 2554

งานแสดงสินค้าประจำปีของรัฐโอริสสา อินเดียจัดขึ้นเป็นครั้งที่ 2 ในเมืองหลวงภูปเนศวร เพื่อให้ผู้ผลิต ผู้ประกอบการสินค้าหัตถกรรม นานาชนิด ตลอดจนผลงานสิ่งทอประเภทต่างๆ ได้นำสินค้ามา นำเสนอ โดยเฉพาะหัตถกรรมขึ้นชื่อ สะท้อนงานฝีมือและมรดก ทางวัฒนธรรมของรัฐโอริสสา ผู้เข้าชมงานจะมีทั้งผู้นำเข้า ผู้ค้าปลีก ทั้งจากอินเดียและนานาชาติ ติดตามรายละเอียดได้จากเว็บไซต์

www.sidac.org.in

Bhubaneswar, Odisha, India
February 24-26, 2011

The International Handicraft and Handloom Fair (IHHF)-2011 in Bhubaneswar is the largest exposition on handicrafts and handlooms of Orissa which presents the rich tradition, cultural heritage & craftsmanship of ancient Orissa organised by Department of Handicrafts and Department of Handloom & Textiles, the government of Odisha.

The event will showcase the excellence in craftsmanship of the artisans of the state which assembles a rich collection of ritual, decorative and utilitarian products that reflects the style, subjects, values and aesthetic concern of exporters, manufacturers, and entrepreneurs from the state of Odisha. Visit www.sidac.org.in for more information.

Creativa Dortmund 2011

Dortmunder Westfalenhallen

ดอร์ทมุนด์ เยอรมนี

16-20 มีนาคม 2554

งานแสดงหัตถศิลป์ที่ใหญ่ที่สุดของยุโรป รวบรวมการออกแบบสร้างสรรค์ของงานหัตถศิลป์ทุกประเภทไว้ในงานเดียว เพลิดเพลินกับผลงานที่สร้างสรรค์จากผ้าฝ้าย ผ้าไหม งานจิตรกรรม เครื่องปั้นดินเผา งานเป่าแก้ว เครื่องประดับและอีกสารพันงานฝีมือ เหมาะสำหรับมืออาชีพหรือนักหัตถศิลป์สมัครเล่นหรือมือใหม่ ไปเพื่อศึกษาและเก็บเกี่ยวเทรนด์ใหม่ๆ ที่ช่างฝีมือเอี่ยมนำมาแสดงประชันพร้อมสาธิตให้ชม ติดตามรายละเอียดได้จากเว็บไซต์:

www.westfalenhallen.de/messen/creativa/en/52.php

Dortmunder Westfalenhallen,

Dortmund, Germany

March 16-20, 2011

For newcomers and professionals: once a year the CREATIVA – probably the biggest and most diverse design studio in Europe – opens its doors to all those interested in creative handicrafts.

Every kind of creative design product and technique can be found under one roof: from felts, needlework, spinning and weaving, quilting, wood and metal crafts, silk and glass painting, jewelry making, painting, drawing to pottery and much more.

At this major event, around 500 exhibitors will be presenting and explaining their creative craft products. Visitors can join any of the numerous interactive special shows and creative workshops on offer.

For more information, visit

www.westfalenhallen.de/messen/creativa/en/52.php.

จรวดไจลงบนจาน

เรื่อง กัทร ค่านอุตรา ภาพ สมคิด ชัยจิตวนิช

งานเครื่องกระเบื้องเคลือบลงสีเบญจรงค์ของไทยมีชื่อเสียงเลื่องลือมานับร้อยๆ ปีจนเป็นที่ยอมรับกันในระดับนานาชาติ แม้กระทั่งงานที่ผลิตขึ้นใหม่ก็ยังเรียกได้ว่ามีสนนราคาสูง เนื่องจากเป็นของสะสมที่บ่งบอกถึงรสนิยมของเจ้าของได้เป็นอย่างดี

ด้วยวิสัยทัศน์กว้างไกลและความปรารถนาที่จะเห็นการพัฒนาศิลปะแขนงนี้ของไทยให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในสังคม ฯพณฯ องคมนตรี นายธานินทร์ กรัยวิเชียร ในฐานะรองประธานกรรมการมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ จึงได้เชิญ มาตามเฮลแก์ ยาร์มันัน ครูชาวออสเตรเลีย ผู้มีประสบการณ์ยาวนานในการสอนเทคนิคการเขียนลวดลายและลงสีลงบนวัตถุกระเบื้องเคลือบ (porcelain painting) มาเป็นผู้ฝึกสอนเพื่อถ่ายทอดความรู้ทางศิลปะด้านนี้ รวมถึงการออกแบบและเทคนิคการผลิตให้แก่ผู้เรียนในแผนกช่างจิตรกรรมประยุกต์ ณ ศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งแต่เมื่อ 17 ปีก่อน

อาจารย์เฮลแก์ผู้ซึ่งได้มีโอกาสมาเยี่ยมชมกิจการของศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ ในขณะนั้น หลังจากเดินทางติดตามสามีมาทำงานในเมืองไทยได้ไม่นานนักเกิดความประทับใจในการทำงานของทางศูนย์ฯ จึงตอบตกลงรับคำเชิญมาเป็นวิทยากรประจำแผนกช่างจิตรกรรมประยุกต์อย่างไม่ลังเล

แม้ว่าจะจบการศึกษาด้านการออกแบบเสื้อผ้า และการจัดการโรงแรม แต่ด้วยใจรักทางด้านงานฝีมือและศิลปะทัศนกรรม อาจารย์เฮลแก์จึงได้เริ่มศึกษาทางด้านการเขียนงานอย่างจริงจังที่ประเทศสวีเดน และได้ฝึกฝีมือต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งได้มีโอกาสส่งผลงานจากการติดตามสามีไปใช้ชีวิตในประเทศต่างๆ เธอได้สร้างชื่อเสียงจนเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในแวดวงงานเขียนงานและเครื่องกระเบื้องระดับนานาชาติมาตลอดเวลา 35 ปี เคยได้รับรางวัลมากมาย และเคยร่วมแสดงนิทรรศการระดับโลกหลายครั้ง อีกทั้งยังได้ผลิตสื่อการสอนศิลปะทางด้านนี้อีกหลายชุด นอกจากนี้ ยังมีความเชี่ยวชาญในด้านงานวาดภาพลงผ้าไหม พื้นไม้ และเครื่องแก้วอีกด้วย

อาจารย์เฮลเกา ยาร์มานัน
กับมุมแสดงผลงานของเหล่านักเรียน
แผนกช่างจิตรกรรมประยุกต์
Ajarn Helgar Jaermann with
an impressive display of artworks
from her students.

ทุกวันนี้ ผลงานของอาจารย์เฮลเกาได้กลายเป็นของสะสมของราชวงศ์ต่างๆ รวมถึงคนดังระดับโลกเช่น มหาเศรษฐีชาวอียิปต์โมฮัมเหม็ด อัลฟาเยด อดีตเจ้าของห้างสรรพสินค้าแฮร์รีออดในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

“เมื่อเริ่มมาทำงานที่ศูนย์ฯนี้ ที่นี่ยังมีอาคารอยู่เพียงไม่กี่หลัง แต่ตอนนี้ได้มีการก่อสร้างเพิ่มเติมและขยายขยายออกไปจนกว้างขวางมากเลยทีเดียว ดิฉันจึงรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีส่วนร่วมในการช่วยกันพัฒนาแผนกช่างจิตรกรรมประยุกต์ของทางศูนย์ฯ มาโดยตลอด” อาจารย์เฮลเกากล่าวอย่างภาคภูมิใจ

อาจารย์เล่าย้อนอดีตให้ฟังว่า เธอมีความตั้งใจที่จะทำงานศิลปะเครื่องกระเบื้องเคลือบตั้งแต่สมัยวัยเยาว์ ยามที่ต้องประสบความยากลำบากในช่วงวิกฤตสงครามโลกครั้งที่สอง ครอบครัวของเธอเคยขัดสนจนถึงกับต้องนำภาชนะชุดกระเบื้องเคลือบวาดลายสวยงามออกขาย ประสบการณ์ดังกล่าวได้กลายเป็นพลังผลักดันและแรงบันดาลใจในการทำงานด้านนี้ และมุ่งมั่นในการสอนที่ศูนย์ฯ แห่งนี้ให้กับคนทั่วไปไม่จำกัด “แม้ว่าปีหนึ่งเรามีนักเรียนเพียงไม่กี่สิบคน แต่หากนับระยะเวลาทั้งหมดที่เปิดแผนกนี้มา ก็ได้มีผู้ที่เรียนกับเราจบไปแล้วหลายร้อยคน และหลายๆ คนในจำนวนนี้ก็ได้

กลายเป็นศิลปินนักเขียนงานฝีมือเยี่ยม ศูนย์ฯของเรานั้นนับเป็นหนึ่งในไม่กี่แห่งในเมืองไทยที่เปิดสอนงานศิลปะแขนงนี้ และเป็นแห่งเดียวที่เปิดโอกาสให้คนได้เข้ามาเรียนฟรี แถมยังมีเบียร์เลี้ยงให้อีกด้วย”

อาจารย์เปิดเผยว่า ผู้ที่สมัครเข้าเรียนในหลักสูตรของแผนกนี้ไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านการเขียนลายไทย หรือทักษะอื่นใดมาก่อน แต่ถ้ามีก็จะเป็นประโยชน์ ทุกคนต้องผ่านขั้นตอนเหมือนกันตั้งแต่ต้นจนจบ โดยเริ่มจากการวาดลายดอกไม้เล็ก ผลไม้ ลายไทย ลายจีน และภาพวิวทิวทัศน์ หลังจากจบหลักสูตรแล้วลูกศิษย์ทุกคนก็มีความพร้อมที่จะนำทักษะซึ่งได้เรียนรู้ออกไปประกอบอาชีพตามถนัด ส่วนคนที่มีความฝีมือและที่ใจรักในการอุทิศตนเป็นครูผู้ช่วยก็จะอยู่ต่อคอยฝึกฝนรุ่นน้องๆ ต่อไป

การเขียนงานนั้นต่างจากการวาดเขียนโดยทั่วไปในเรื่องของเทคนิค และกระบวนการที่ต้องเกี่ยวข้องกับเคมีภัณฑ์ และการเผา อุปกรณ์หลายอย่างต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยเฉพาะสีและเคมีภัณฑ์ ส่วนภาชนะกระเบื้องเคลือบขาวก็พยายามที่จะใช้ของในประเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ด้านการวาดและลงสีก็ต้องคอยจำว่าต้องลงสีอะไรก่อนหลัง เพราะแต่ละสีจะแห้งเร็วช้าไม่เท่ากัน อีกทั้งต้องรู้ว่าสีหรือน้ำยาประเภทไหนต้องเผาก่อนหรือหลัง ด้วยอุณหภูมิเท่าใด ซึ่งล้วนเป็นเรื่องที่ต้องการความชำนาญเป็นอย่างสูง

อาจารย์เฮลเกาบอกว่า โดยส่วนตัวแล้วเธอชอบวาดภาพดอกไม้เป็นที่สุด แต่ก็ให้ความสำคัญกับงานฝีมือของไทย เธอจึงคอยเน้นย้ำกำชับลูกศิษย์เสมอในเรื่องความถูกต้องของ

งานที่ต้องการฝีมือและรายละเอียด
ในการสร้างสรรค์เป็นผลงานงามวิจิตร

A high degree of skill and meticulous
attention to detail are required
in order to produce refined works.

ชนบในการลงลวดลายไทยเสมอทั้งๆ ที่ไม่ได้เป็นคนลงมือเอง ความรักในศิลปวัฒนธรรมไทยของเธอนั้นสะท้อนให้เห็นเป็นรูปธรรมจากการสวมใส่ชุดผ้าไหมไทยเป็นประจำ และอีกสิ่งหนึ่งที่พิสูจน์ได้เป็นอย่างดีคือ ความพยายามที่จะใส่อัตลักษณ์ความเป็นไทยลงไปในงานเขียนของคุณย์แห่งนี้เสมอมา

ที่ห้องเรียนของแผนกช่างจิตรกรรมประยุกต์ ผู้มาเยือนจะได้พบกับผลงานเครื่องกระเบื้องที่ลวดลายพระบรมสาทิสลักษณ์ที่มีการออกแบบอย่างสร้างสรรค์งดงาม รวมทั้งงานสามมิติผสมผสานลวดลายอย่างหลากหลายทั้งในสไตล์ของเก่าและสมัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นลายไทย ลายเบญจรงค์ ลายช้าง ลายกล้วยไม้ ลายผ้าไทย ลายตัวละครจากเทพปกรณัมต่างๆ หรือแม้กระทั่งภาพอื่นๆ ที่สื่อถึงความเป็นไทย เช่น ภาพการเล่นของไทย ภาพเรือพระราชพิธี ฯลฯ โดยออกแบบให้มีความแปลกตา ทว่ายังคงเอกลักษณ์เอาไว้ อย่างที่เรียกว่า fusion ดูทันสมัยผสมผสานไว้ด้วยองค์ประกอบของความเป็นคลาสสิก

“ดิฉันต้องการให้งานออกมาดูเป็นเอกลักษณ์ของคุณย์ ศิลปินบางไทยฯ ให้ทั่วโลกจำได้ว่าเป็นงานของคุณย์ฯ พื้นที่ที่พบเห็น” อาจารย์ชาวออสเตรเลียกล่าว

อาจารย์เฮลเก้ยังเป็นนักสะสมตัวงูที่เสาะหาและสะสมภาชนะต่างๆ หลากหลายเพื่อนำมาเป็นแบบฝึกหัดให้ลูกศิษย์ของเธอเพิ่มเติมจากงานสามมิติและแก้วที่เป็นของพื้นๆ ดูหลายหลังในแผนกจึงกลายเป็นที่เก็บเครื่องกระเบื้องรูปทรงแปลกตาจากทั่วทุกมุมโลก ไม่ว่าจะเป็นตลับ แจกัน เชิงเทียน ตุ๊กตา กาน้ำ หรืออื่นๆ

ถ้าพูดถึงเรื่องความเอาใจใส่ต่อตัวลูกศิษย์และต่อชื่อเสียงของคุณย์ฯ แล้วเรียกได้ว่า อาจารย์เฮลเก้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวด ตลอดหลายปีที่ผ่านมา อาจารย์ได้ส่งเสริม สนับสนุน และชวนช่วยส่งงานชิ้นเอกของลูกศิษย์เข้าประกวดในระดับนานาชาติอย่างสม่ำเสมอ แทบทุกชิ้นเป็นความร่วมมือกันระหว่างครูกับลูกศิษย์คนเก่ง โดยจะผลัดกันเสนอความคิด บางครั้งอาจารย์จะร่างแนวคิดโดยคร่าวให้พร้อมข้อมูลและภาพประกอบที่ใช้ในการอ้างอิงและเปิดโอกาสให้ลูกศิษย์สร้างสรรค์รายละเอียด บางครั้งลูกศิษย์ก็จะเอาสิ่งที่อยากทำมาปรึกษาและให้อาจารย์เป็นผู้วิจารณ์ แต่ทุกๆ ครั้งอาจารย์จะรับหน้าที่เป็นผู้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ในด้านเทคนิคการผลิต เนื่องจากบางชิ้นจะมีรายละเอียดและขั้นตอนสลับซับซ้อน บางชิ้นต้องผ่านการเผาซ้ำกว่า 10 ครั้ง ซึ่งถ้าผิดพลาดเพียงนิดเดียวก็หมายถึงงานชิ้นนั้นอาจจะเสียหายแตกหักได้ทันที

ความทุ่มเทนับสิบปีของอาจารย์เฮลเก้ถือได้ว่าเป็นการลงทุนที่ไม่สูญเปล่า เพราะผลงานของแผนกช่างจิตรกรรมประยุกต์ได้เป็นที่ยอมรับและมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ โดยคว้ารางวัลทุกระดับมาแล้วไม่น้อยกว่า 23 รางวัล ทั้งจากอิตาลี สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย ซึ่งกลายเป็นแรงกดดันให้อาจารย์ต้องยิ่งเขียวเขียวทั้งตัวเองและตัวลูกศิษย์ให้สามารถรักษาระดับฝีมือ เพราะได้กลายเป็นตัวเก็งที่ถูกจับตามองทุกครั้งที่มีการส่งผลงานเข้าประกวด

ลงลวดลายด้วยความแม่นยำ
Painting motifs with precision.

อาจารย์ธีรพงศ์ จิตรดี กับแจกันลายดอกกล้วยไม้ที่ได้รับรางวัลจากสหรัฐอเมริกา
Ajarn Thirapong Chitdee with a vase painted in orchid motifs, which won him an award from the USA.

จากความสำเร็จและชื่อเสียงที่ได้สั่งสมมายาวนานทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ทำให้แผนกช่างจิตรกรรมประยุกต์ มีตำรับที่จะจัดการประกวดศิลปะการเขียนงานระดับนานาชาติ ขึ้นเป็นครั้งแรกของเมืองไทย พร้อมกิจกรรมสัมมนา เวิร์คช็อป และนิทรรศการแสดงผลงานจากทั่วทุกมุมโลกในปลายปี 2554 ที่จะถึงนี้ ในฐานะผู้ริเริ่มโครงการ อาจารย์เฮลเก้ยก้าว่านี่คือ ความท้าทายอันยิ่งใหญ่หลังจากที่ได้ใช้เวลาหลายปีในการ เตรียมและประสานงานเพื่อความสำเร็จของโครงการ และการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศในวงการ ศิลปะนานาชาติ ☸

จักรวาล พงศ์ไกรศรีศิริ (ซ้าย)
และมาริส นวลมะเริง (ขวา)
กับผลงานชิ้นเอกใหม่ล่าสุด

Chakravut Pongkraisirisiri (left) and
Marisa Nualmarueng (right)
with their newly completed
masterpieces.

แผนกช่างจิตรกรรมประยุกต์

ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290

The Porcelain Painting Department

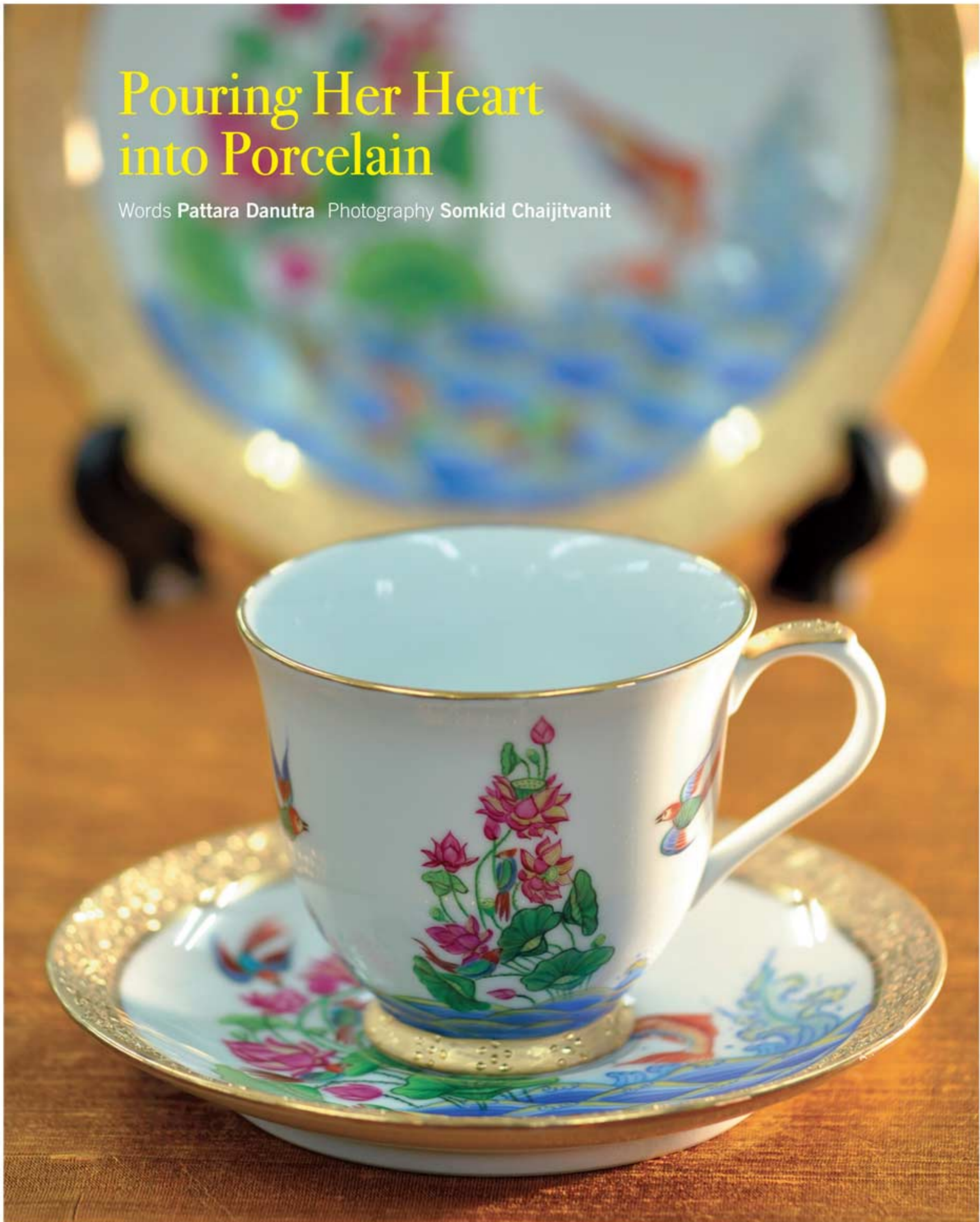
Bangsai Arts and Crafts Centre
The SUPPORT Foundation of Her Majesty Queen Sirikit of Thailand
Bangsai District, Ayutthaya Province 13290, Thailand
โทร./Tel +66 (0) 35 704 104

อีเมล/Email: bangsaiarts@bangsaiarts.com

Pouring Her Heart into Porcelain

Words **Pattara Danutra** Photography **Somkid Chaijitvanit**

หนึ่งตัวอย่างงานชิ้นเอก
ที่ต้องลงลายและเผาซ้ำ 10 ครั้ง
จากฝีมือศิษย์เอกของอาจารย์เฮลเก้

Another porcelain
painting masterpiece
with more than 10 layers
of painting and firing.

THE SIAMESE ART of painting on *Benjarong* porcelain has been recognised internationally for centuries. Indeed, even newly created pieces can fetch a very good price, as they are considered highly valuable *objets d'art* which well reflect the Benjarong collector's refined tastes.

With firm vision to conserve this fragile art form, H.E. Privy Councillor Tanin Kraivixien in his capacity as Vice Chairman of the SUPPORT Foundation of Her Majesty Queen Sirikit, ensured that steps had been taken so that the evolution of *Benjarong* painting would continue to be supported wholeheartedly by all. Seventeen years ago, he invited Madame Helga Jaermann to take charge as an instructor at the Porcelain Painting Department of the Bangsai Arts and Crafts Centre in Ayutthaya Province.

Much impressed by the foundation's philosophy and its work, the reputed Austrian porcelain painter, who had just relocated to Thailand along with her husband, then agreed to carry out this important assignment without a second thought. As chief of the Porcelain Painting Department, Ajarn Helga, as she is amiably addressed by her Thai students, has since helped develop this artistic discipline in Thailand, especially in the areas of design and technical improvement. In fact, she is the centre's longest serving foreign teacher.

Helga Jaermann has been making a name for herself in the international circle of porcelain painters for the past 35 years. This artist-cum-teacher has won a long list of awards, participated in several world-class exhibitions and produced many media of instruction. She is also keen on a variety of materials to be painted on, such as silk, wooden objects and glassware.

Ajarn Helga graduated with a degree in costume design and hotel management. With her infatuation for arts and crafts, however, she went on to accumulate knowledge of various skills during her peripatetic years accompanying her husband from country to country wherever his work took him.

Her serious training in porcelain painting started when she moved to Switzerland, and she added more years of apprenticeship during her stay in the US. In both locations she trained with the top masters. Today, her lavish and wonderful works are in the possession of royals, dignitaries and serious collectors around the world. Among them is the Egyptian millionaire Mohamed Al-fayed, who once owned Harrods Department Store in London.

“When I first started working here, there were only a few buildings. Now the centre has expanded a lot. I therefore feel very much privileged to have been a part of this growth, by taking responsibility for the porcelain painting unit,” Ajarn Helga says with pride.

Her passion for porcelain painting dates back to her childhood days. During World War II, her Austrian family became so poor that her parents were forced to sell their favourite painted porcelain dinner set, which she as a little child adored so much. That unforgettable experience has continued to inspire her to work in this artistic discipline.

Moreover, Ajarn Helga is very appreciative of Bangsai Centre’s policy of sponsoring needy students: “Even though we always have only about a dozen students in each term, we have so far trained and produced hundreds of porcelain painters during the past many years. Many of them have become leading artists in this field. Our department, one of just a few local schools teaching this discipline, and the only one offering education for free, plus a living stipend as well.”

Upon completion of the two-year programme, Ajarn Helga’s students use their trained skills to make a living according to their choice. Those with high skills and readiness to dedicate themselves as teaching assistants will be employed to train the juniors. Newcomers to the classes are not required any basic training in painting or art, though that may be beneficial. And all must follow the syllabus, designed by Ajarn Helga, starting with painting of small flowers, then the medium and large-sized flowers and fruits, before going on to traditional Thai and Chinese patterns, as well as landscapes.

Porcelain painting, she elaborates, is distinguished from others in the matter of technique, the chemical

and burning processes involved. While a lot of materials such as chemical substances and paints must be imported, Ajarn Helga has made it a point to try to source locally for fine, white porcelain of excellent quality for use in the production. All artists working with porcelain have to always be mindful about which paint to be applied first since each takes different length of time to dry. “Then there are chemical substances which require different step of heating and treatment. All this requires great expertise,” she emphasises.

Personally, Ajarn Helga enjoys painting flowers, but she also respects the tradition of Thai painting and therefore constantly reminds her students to strictly

งานเพนท์ที่กระเบื้องจีนใหญ่
เพื่อการประดับตกแต่ง ต้องอาศัย
การฝึกฝนอันยาวนาน

The ability to paint a large figurative image requires a long apprenticeship as well as painstaking efforts.

observe its discipline. Her deep appreciation for Thai culture is well reflected in her usual Thai silk attires as well as her on-going attempt to incorporate Thai identity into all her porcelain art pieces.

At the department's workshop, one always finds the porcelain wares depicting Royal Portraits of Their Majesties the King and Queen as well as other members of the Royal Family. There are also a large number of porcelain plates imbued with Thai motifs of traditional and modern styles: *Bencharong*, elephants, orchids, native textile patterns and mythological figures, appearing alongside popular images such as that of a Thai child at play and Royal Barges.

A few pieces are rendered in the traditional fashion yet most come in a fusion style, with a touch of classicism. "I aim to create works embedded with Bangsai Arts and Crafts Centre's own signature. So finally, with this idiosyncrasy, avid collectors of porcelain will be able to immediately recognise and identify our art objects," says the Austrian teacher.

Ajarn Helga herself is forever keen on sourcing and collecting porcelain ware with interesting designs from around the world for use as references for her students' painting exercises. Thus, many shelves at the workshop often become an archive of dishes, bowls, vases, candleholders, dolls and other items.

And she has always been enthusiastic in encouraging and supporting her students to participate in international competitions. Most of these attempts are the fruit of collaboration between this teacher and her students. Sometimes, the students would propose the idea and seek the teacher's advice or initiate the design, and consult her about its feasibility in production. Above all, it must be Ajarn Helga who supervises the technical processes, which are very sophisticated; some need to be fired up to 10 times, and any little mistake can result in cracks or even total damage.

Such constant endeavours bring their own rewards. The department has captured 23 international prizes, from Italy, the US, Japan and Australia. It is then natural that contestants from Bangsai Arts and Crafts Centre are always the favourites. This success has strengthened Ajarn Helga's resolve to constantly and strenuously train her students in order that they may maintain their high standards and develop products of greater quality.

Due to such international achievements,

สมุดภาพขนาดยักษ์บรรจุภาพวาดเรือพระที่นั่งที่ถ่ายทอดลงบนกระเบื้องพอร์ซเลนแผ่นบางพิเศษเนื่องในพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

The grand compilation of intricate painting of the Royal Barges on porcelain canvas commemorating the 60th Anniversary of HM King Bhumibol Adulyadej's Accession to the Throne in 2006.

the Porcelain Painting Department is now ready to host a major international event by the end of next year. The event will feature an international competition, workshops, seminars and exhibitions of masterpieces from around Thailand and the world. As the initiator of the project, Ajarn Helga has spent the last few years preparing well for this landmark event. So, around this time in 2011, lovers and collectors of porcelain paintings should keep themselves available for the treat of a lifetime. ☘

สื่อความรักพ่อด้วยดอกพุทธรักษา A Special Flower for Father's Day

วันพ่อเวียนมาบรรจบ
อีกครั้งในวันที่ 5 ธันวาคม
D.I.Y. ฉบับนี้เลยเชิญชวน
ผู้อ่านประดิษฐ์ดอกพุทธรักษา
สีเหลือง สำหรับมอบให้
คุณพ่อ เพื่อเป็นสื่อบอกถึง
ความรักของคุณที่มีต่อคุณพ่อ
คำว่า "พุทธรักษา"
ยังมีความหมายที่เป็นมงคล
หมายถึง พระพุทธเจ้า
ทรงปกป้องคุ้มครองให้
มีแต่ความสงบสุขร่มเย็น

The nation celebrates
Father's Day on
December 5, which is
the birthday of our most
beloved Monarch,
His Majesty King
Bhumibol Adulyadej.
On this occasion, let's
select a flower that best
expresses your
felicitations to your father.
Not a flower from the
garden, but a blossom of
your very own creation!
Let's make *Dok
Phuttharaksa* or Canna
Lily, the traditional flower
given on Father's Day.
The flower's name in Thai
carries a blessing: it
means "protected by
Lord Buddha".

มาเตรียมวัสดุอุปกรณ์แล้วลงมือทำกันดีกว่า
Fetch these materials
and tools, and get started!

วัสดุอุปกรณ์

1. ผ้าใยบัวสีเหลือง และสีเขียว
2. ลวดสีขาวและสีเขียว เบอร์ 24
(หรือจะใช้ลวดธรรมดาไม่เคลือบสีก็ได้)
3. ด้ายสีขาว
4. ฟลอร่าเทปสีเขียว
5. กาวลาเท็กซ์
6. กรรไกร, คีมตัดลวดและคีมปากจิ้งจก
7. เข็มช้อนปลายตัวเล็ก
8. โบว์ขนาดเล็ก

Materials and Tools

1. Pieces of nylon stocking in yellow and green.
2. Metallic wire No. 24 in white and green.
3. Thread in white colour.
4. Flora tape in green.
5. Latex glue.
6. Scissors, wire-cutter and pliers.
7. Safety pins of medium size.
8. A small ribbon bow.

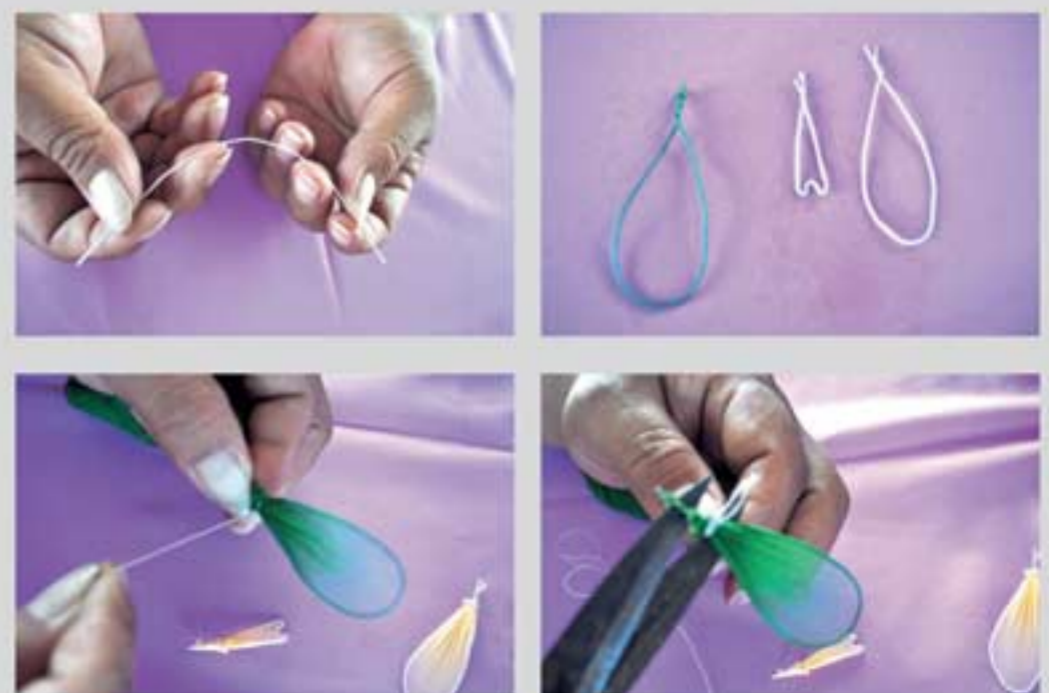
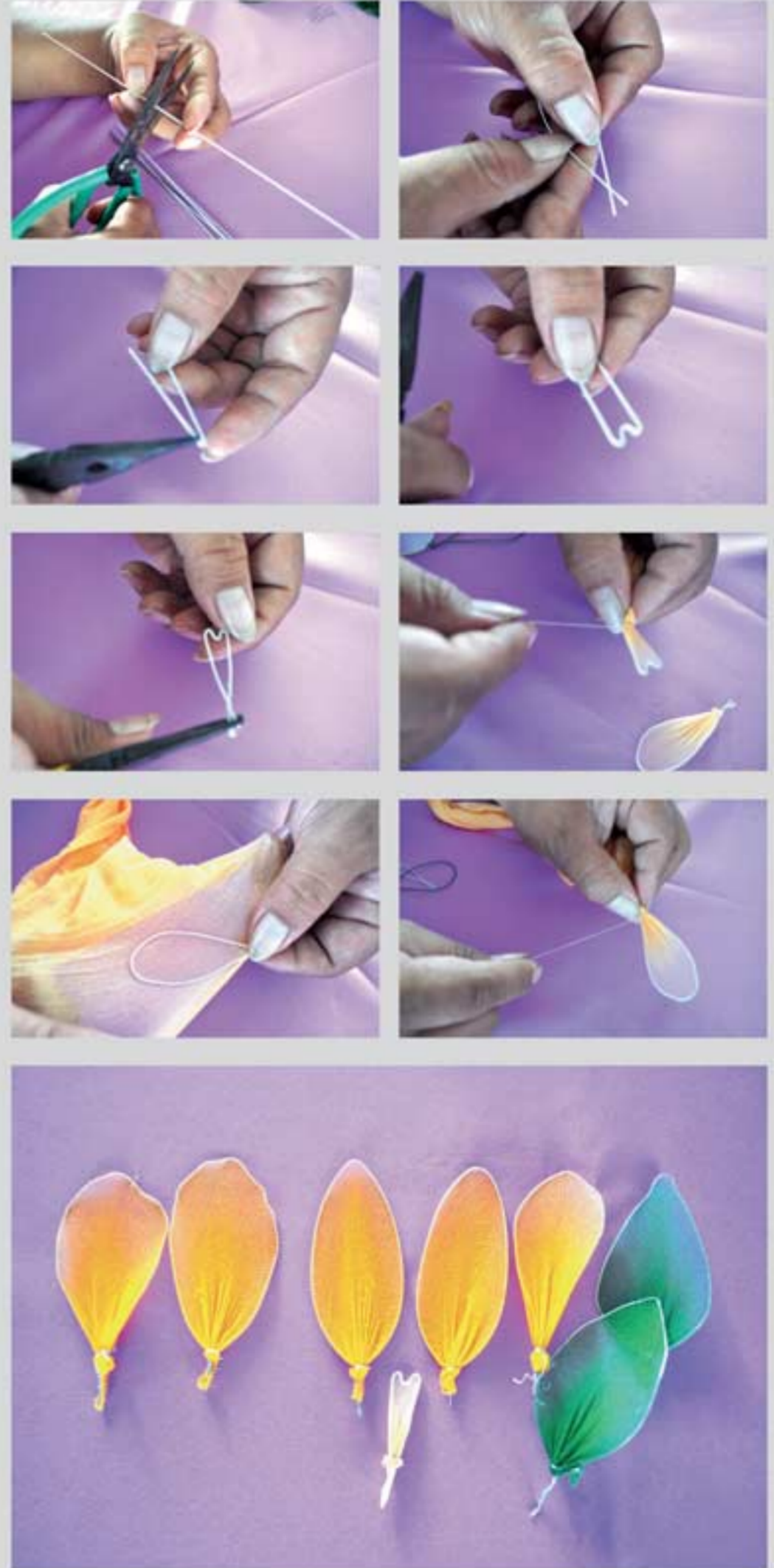
วิธีทำ / Directions:

การเตรียมกลีบดอก Making the Petals

1. ตัดลวดสีขาวยาวประมาณ 6 นิ้ว จำนวน 5 เส้น และ ความยาวประมาณ 3 นิ้ว 1 เส้น
Cut metallic wire No. 24 into 5 equal strips of 6 inches for the petals, and 1 piece of 3 inches for the pollen anther.
2. นำลวดสีขาวยาวขนาด 6 นิ้ว ที่ตัดไว้มาดัดโค้งเป็นวงรี รวบปลายลวดแล้วบิดปลายลวดไว้ โดยให้เหลือปลายไว้เล็กน้อย ทำจนครบ 5 เส้น
Bend each of the 5 pieces of wire into an oval shape and fold the two ends together into a hooked lock. So you now have 5 petal frames.
3. นำลวดมาขึงด้วยผ้าใยบัวสีเหลืองให้ตึงแล้วมัดด้วย ด้ายให้แน่น ดัดแต่งปลายกลีบให้มีลักษณะโค้งเล็กน้อย ทำจนครบ 5 กลีบ
Cover each petal frame entirely with yellow nylon stocking, stretching the material tightly over the wire and binding it with white thread. In this manner, complete the five petal wings. Arrange the petals to form a curve.
4. นำลวดสีขาวยาวขนาดความยาว 3 นิ้วมาดัดโค้งเป็น ลักษณะคล้ายตัว M ขึงด้วยผ้าใยบัวสีเหลือง แล้วมัด ด้ายให้แน่น จะได้กลีบขนาดเล็กสำหรับเกสร
Bend the 3-inch wire into an "M" shape and fold the two ends together into a hooked lock. Cover this frame with yellow nylon stocking, stretching the material over the wire, and bind it with white thread. This will serve as the pollen anther.

การเตรียมใบ Making the Leaves

1. ตัดลวดสีเขียวยาวประมาณ 6 นิ้ว จำนวน 2 เส้น นำลวดสีเขียวทั้ง 2 เส้น มาดัดโค้งเป็นวงรี แล้วบิด ปลายลวดลือคไว้
Cut the green metallic wire into 2 strips of 6 inches. Bend each piece of wire into an oval shape and fold the ends together into a hooked lock.
2. นำลวดมาขึงด้วยผ้าใยบัวสีเขียวให้ตึง แล้วมัดด้าย ให้แน่น จัดแต่งกลีบให้โค้งเรียบเป็นใบไม้
Cover the leaf frame entirely with green nylon stocking, stretching the material tightly over the wire and bind it with thread. Finish the other leaf in the same manner.

การเข้าดอก Making the Blossom

1. นำกลีบดอกที่จัดแต่งแล้วมาเข้าดอก โดยให้กลีบเกสรอยู่ตรงกลาง ติดกลีบใหญ่ไว้โดยรอบ โดยให้กลีบดอกเหลื่อมกันเล็กน้อย มัดโคนกลีบด้วยด้ายให้แน่น

Start by placing the pollen anther in the centre. Then add in the 5 petals, one by one, each overlapping the other and circling the pollen anther. Now bind them tightly with thread.

2. ตัดลวดสีเขียวยาวประมาณ 6 นิ้วอีก 2 เส้น รวบทั้ง 2 เส้นเข้าด้วยกัน แล้วตัดปลายด้านหนึ่งงอเป็นตาขอ ทากาวและมัดติดกับดอก สำหรับเป็นก้านดอก

Cut the green metallic wire into 2 strips of 6 inches. Hold the two pieces together and bend one end. Put some glue on this end and bind it with the flower to make a stem.

3. ใช้ผ้าใยบัวสีเขียวพันโคนดอกกับปลายลวดให้เป็นกระเปาะเล็กๆ มัดโคนกระเปาะด้วยด้ายให้แน่น

Bind the stem wire to the flower with green nylon stocking, making a small receptacle and secure it with thread.

4. พันก้านลวดด้วยฟลอร่าเทป โดยเริ่มจากกระเปาะลงมาประมาณครึ่งนิ้ว ใส่กลีบใบสีเขียวทั้ง 2 ใบ โดยให้ใบอยู่ตรงข้ามกัน แล้วพันใบติดกับก้านดอกด้วยฟลอร่าเทปต่อเนื่องลงมาจนสุด

Wrap the stem with green flora tape, starting from the receptacle where flower and stem meet. About half an inch down, add in the two leaves facing each other and continue wrapping the tape further down.

5. นำเข็มซ่อนปลาย (เข็มกลัด) ติดไว้ตรงปลายก้านด้วยฟลอร่าเทป โดยหันหัวเข็มกลัดลงปลายก้าน ใช้คีมพับก้านตกลงกลับขึ้นไปหาดอก ติดโบว์ที่เตรียมไว้ ปรับแต่งกลีบดอกให้สวยงาม

At the end of the stem tightly bind a safety-pin with flora tape and use pliers to bend this end towards the back of the flower blossom. Finish by tying the bow to the stem with thread. Arrange the petals as you see fit, and voila! You have your Canna Lily.

สาธิตโดย: อ.ชัยฤทธิ์ พรมอนันต์
แผนกช่างศิลป์ประดิษฐ์ ศูนย์ศิลปาชีพระหว่างไทยฯ

Demonstrated by Chairit Promanunt
Decorative Art Department
Bangsai Arts and Crafts Centre

โครงการเปิดตัวห้องตัวอย่างแสดง ผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพ ภายใต้สโลแกน "อยู่อย่างไทยร่วมสมัย" กับ วัฒนธรรมชาติ Green Concept

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) เปิดบ้านแถลงข่าวห้องตัวอย่าง Living Thai เชิญชวนให้ประชาชนหันมา "อยู่อย่างไทยร่วมสมัย Living Thai" ภายใต้ Green Concept ด้วยการใช้วัฒนธรรมชาติเป็นการนำเสนอรูปแบบและการประยุกต์ใช้ผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพและศิลปหัตถกรรมเพื่อการตกแต่งที่อยู่อาศัย ซึ่งจัดแสดงถาวรในหอนิทรรศการ ณ ศ.ศ.ป. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยนายบุญญพันธ์ แรงข้า ผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป. เป็นประธานในงานเมื่อวันก่อน และมีวีเจจำ ณัฐฐาวิรรุช ทองมี เป็นพิธีกรร่วมแนะนำการตกแต่งห้องใน 8 สไตล์ร่วมสมัย ซึ่งได้รับความสนใจจากแขกผู้มีเกียรติและสื่อมวลชนทุกท่าน (ติดตามได้จาก Open House หน้า 64 ในฉบับนี้)

นอกจากนี้ ศ.ศ.ป. ยังขยายโครงการเปิดตัวห้อง Living Thai ขึ้นที่บริเวณชั้น 1 สวนพักผ่อน ณ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลลาดพร้าว ในระหว่างวันที่ 8-10 ตุลาคมที่ผ่านมา เพื่อส่งเสริมสนับสนุนด้านการตลาด และการขยายตลาดผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพ และผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทย ให้เป็นที่รู้จัก และยอมรับอย่างแพร่หลาย

Trendy, Green Living with SACICT

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) recently held a press conference to launch eight model rooms in an exhibition entitled "Living Thai: Contemporary Living" with respect to the "Green Concept" of eco-friendly living. (See details in Open House, Page 64)

Guiding journalists through the eight stylish modules and explaining the design concept behind them was none other than SACICT CEO Mr. Kunyaphan Raengkhum who officiated at the opening ceremony and was assisted by VJ Natthaweeranuch "Jah" Thongmee.

In line with this project, SACICT also staged a mini exhibition at Central Ladprao shopping centre from October 8 to 10 to help boost the popularity and sales of Thai decorative products among local and international buyers.

ศ.ศ.ป. จัดทัพสินค้าศิลปหัตถกรรม เข้าร่วมงานลอยกระทงตามประเพณี ศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ ประจำปี 2553

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.)
นำผู้ประกอบการศิลปาชีพและสินค้าหัตถกรรมไทยเข้าร่วม
จำหน่ายสินค้า เป็นการร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย
ในงาน “ลอยกระทงตามประเพณี ศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ
ประจำปี 2553” ในวันที่ 21 พฤศจิกายนที่ผ่านมา

ศ.ศ.ป. ได้มีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนการจัดงาน
เทศกาลลอยกระทงตามประเพณีของศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ
มาอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 5 โดยปีนี้ ศ.ศ.ป. ได้จัดกิจกรรม
“SACICT Crafts Street” ขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ
ที่สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์คุณภาพ จำนวน 24 ราย มาจัดแสดง
สาธิต และจำหน่ายสินค้าศิลปหัตถกรรมต่างๆ มากมาย
ไม่ว่าจะเป็นงานจักสาน งานแกะสลัก และเครื่องปั้นดินเผา
เพื่อให้พี่น้องประชาชนทั่วไปและนักท่องเที่ยวได้เห็นถึง
ความพิถีพิถันในการสร้างสรรค์งานแต่ละชิ้น
ตลอดจนมีโอกาสได้เลือกซื้อหาในราคาพิเศษกลับไปใช้
หรือเพื่อเป็นของขวัญในเทศกาลปีใหม่ที่กำลังจะมาถึง

Beautiful Lights and Handicrafts

To help expand market for Thai arts and crafts producers, the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) recently organised the SACICT Crafts Street as an additional highlight of the Bangsai Arts and Crafts Centre's annual Loy Krathong Tam Pratheep event in Ayutthaya Province.

For five consecutive years, SACICT has been participating in this annual festivities. This year, the SACICT Crafts Street featured 24 shops presenting a wide array of attractive and high-quality Thai products including basketware, sculpture, ceramic items and cotton products, for the upcoming festive season. To instill appreciation for the nation's rich artistic heritage, crafts-making demonstrations were also staged to offer fairgoers hand-on experience.

พัฒนาคน...พัฒนาผลิตภัณฑ์

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) จัดโครงการอบรมเพิ่มศักยภาพด้านการผลิต ตามหลักสูตรเชื่อมโยงภูมิปัญญาจากครูช่าง สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการศิลปาชีพ และสมาชิก ศ.ศ.ป. อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เข้าอบรมสามารถ นำเทคนิคที่ได้ไปปรับใช้กับผลิตภัณฑ์ของตนเอง โดยเมื่อเร็วๆ นี้ได้ให้การอบรม 3 หลักสูตร ใน 3 จังหวัดอันได้แก่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อรองรับการตลาด ที่อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ การย้อมสีธรรมชาติในอ.เมือง จ.เชียงราย และหลักสูตรการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ณ อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา พร้อมมีแผนเดินทาง ขยายโครงการไปยังจังหวัดอื่นๆ ต่อไป

Empowering Human Resources...Developing Better Products

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) recently organised three training workshops for its members in line with its product development strategy in terms of capacity and efficiency.

The workshops, focusing on the knowledge transfer from master artists to younger artisans, took place in San Kampaeng District, Chiang Mai Province, in Chiang Rai's Muang District and at Bang Pa Han District, Ayutthaya Province. More sessions will follow in other provinces.

พัฒนาผลิตภัณฑ์เซรามิก และบรรจุภัณฑ์

ศ.ศ.ป. จัดอบรมตามโครงการส่งเสริม การพัฒนาผลิตภัณฑ์เซรามิกและบรรจุภัณฑ์ อย่างต่อเนื่อง ณ ศูนย์ศิลปาชีพสีบัวทอง จ.อ่างทอง รวม 5 ครั้ง โดยเน้นเครื่องใช้ บนโต๊ะอาหาร พร้อมกับสร้างผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ

Design Development for Ceramic Products and Packaging

Add value to ceramic products, SACICT organised a series of four workshops on "Product and Packing Design" at the Si Bua Thong Arts and Crafts Centre in Ang Thong Province. Prototype products such as dinner sets, small old-style jars and colourful packaging for them were produced in each workshop.

เครื่องถมเงินถมทอง

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ เสด็จไปทรงเป็นประธานเปิดงานงานวันเกษตรแห่งชาติ ณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช และทอดพระเนตรคูหาการฝึกอบรมของ ศ.ศ.ป. โดย ในโอกาสนี้ ผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป. นายบุญญพันธ์ แรงขำ ได้ทูลเกล้าถวายเครื่องถมฝีมือสมาชิกที่ได้จัดทำขึ้นเป็น เข็มกลัดพระนามย่อ จภ ทั้งนี้ โครงการดังกล่าว เป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการทำชิ้นงานต้นแบบที่ได้จากการออกแบบของนักออกแบบรุ่นใหม่ ที่ ศ.ศ.ป. จัดให้มีการประกวดไปเมื่อต้นปีที่ผ่านมา

New Nielloware Development

HRH Princess Chulabhorn graciously presided over the opening of National Agricultural Fair at Walailak University. On the visit to SACICT training workshop, CEO Kunyaphan Raengkhum, presented the Princess with a nielloware brooch depicting her royal initials.

The workshop also supported the continual development of nielloware production by promoting new designs by young designers.

รังสรรค์เพื่อบ้าน
สไตล์ไทยร่วมสมัย

เรื่อง บังอร ทองมาก ภาพ สมคิด ชัยจิตวนิช

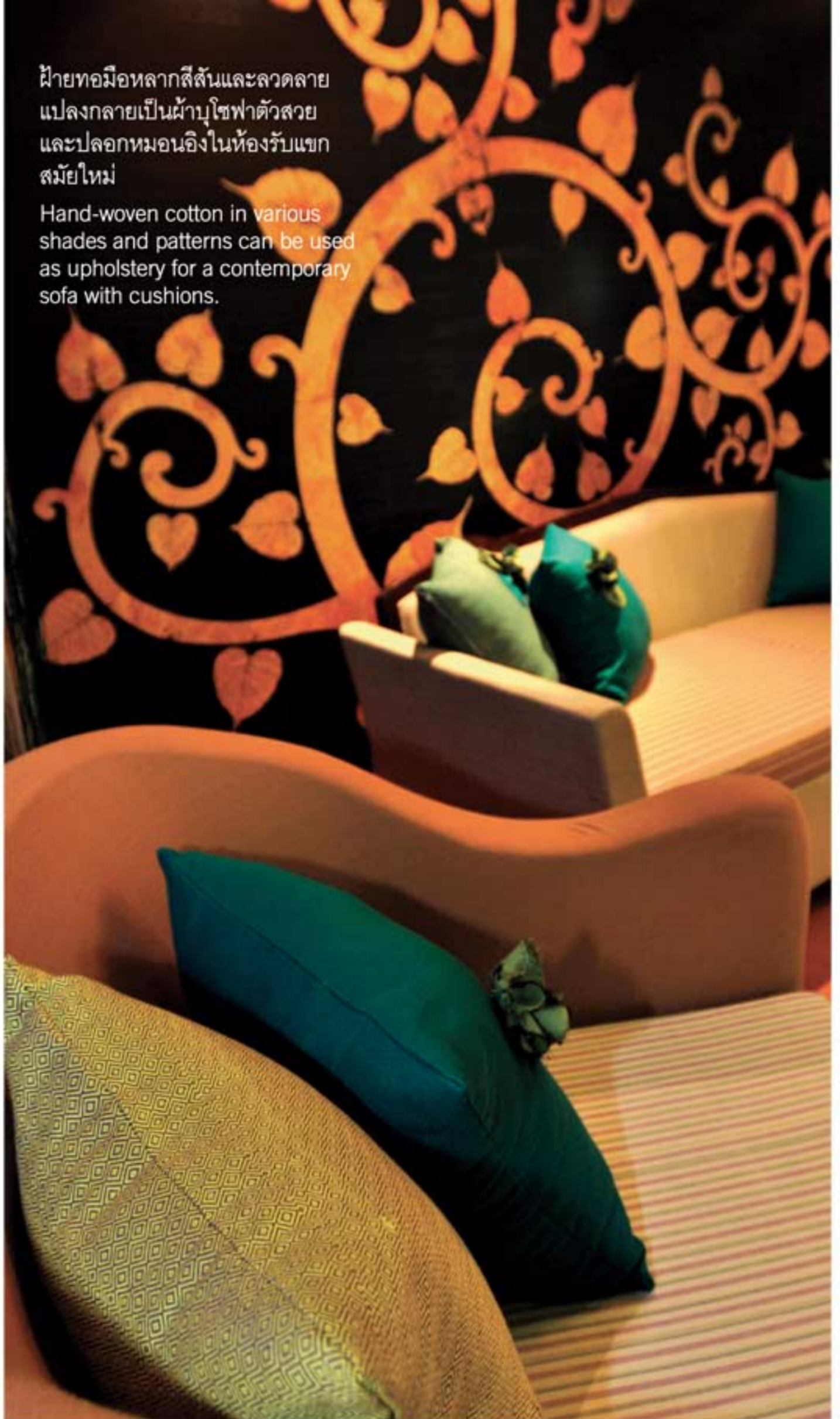

แจกันเซรามิกทรงเก๋
เพิ่มสีสันให้มุมห้องนั่งเล่น
Ceramic vases in asymmetrical
shapes enhances the ambience
in the sitting room.

เครื่องใช้และเครื่องตกแต่ง
จากวัสดุธรรมชาติ
ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย
Decorative items made
of natural materials
give a relaxing atmosphere.

ฝ้ายทอมือหลากสีสันทและลวดลาย
แปลงกลายเป็นผ้าบุโซฟาตัวสวย
และปลอกหมอนอิงในห้องรับแขก
สมัยใหม่

Hand-woven cotton in various
shades and patterns can be used
as upholstery for a contemporary
sofa with cushions.

ในยุคสมัยของสังคมแบบวัตถุนิยมสุดขีดเช่นปัจจุบัน คนส่วนใหญ่ต่างพากัน
โยกย้ายถิ่นฐานหนีจากสัมผัสของธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นบ้านในฝัน
คอนโดมิเนียม รีสอร์ท หรือโรงแรมจึงล้นหลามเน้นรูปแบบที่เรียบง่ายใกล้ชิด
ธรรมชาติและคำนึงถึงประโยชน์การใช้พื้นที่เป็นหลัก ถึงแม้จะไม่ใช่ว่าบ้านที่ใหญ่โต
ตกแต่งอย่างหรูหรา แต่ผู้ที่ชื่นชอบการประดับตกแต่งบ้านก็จะพยายามสรรหา
ของสวยๆ งามๆ หรือของกระจุกกระจิกมาวางไว้ตามมุมต่างๆ เพื่อสร้างความ
มีชีวิตชีวาให้บรรยากาศภายในที่พักอาศัย

แนวโน้มที่ว่าจะนี้ได้กลายเป็นแรงบันดาลใจให้ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่าง
ประเทศ (ศ.ศ.ป.) เนรมิตพื้นที่อันโอเอียงซึ่งเคยเปิดโล่งบริเวณชั้น 2 เชื่อมต่อ
จากสวนหอดูดาวศิลปผ้าไทยในอาคารพระมิ่งมงคล ที่ตั้งของสำนักงานให้เป็น
ส่วนจัดแสดงสินค้าหัตถศิลป์ไทยเทรนด์ใหม่ คุณภาพมาตรฐานส่งออกเพื่อสร้าง
ทางเลือกในการตกแต่งภายในแบบดูดีมีสไตล์และไม่ฟุ่มเฟือยให้กับผู้บริโภค

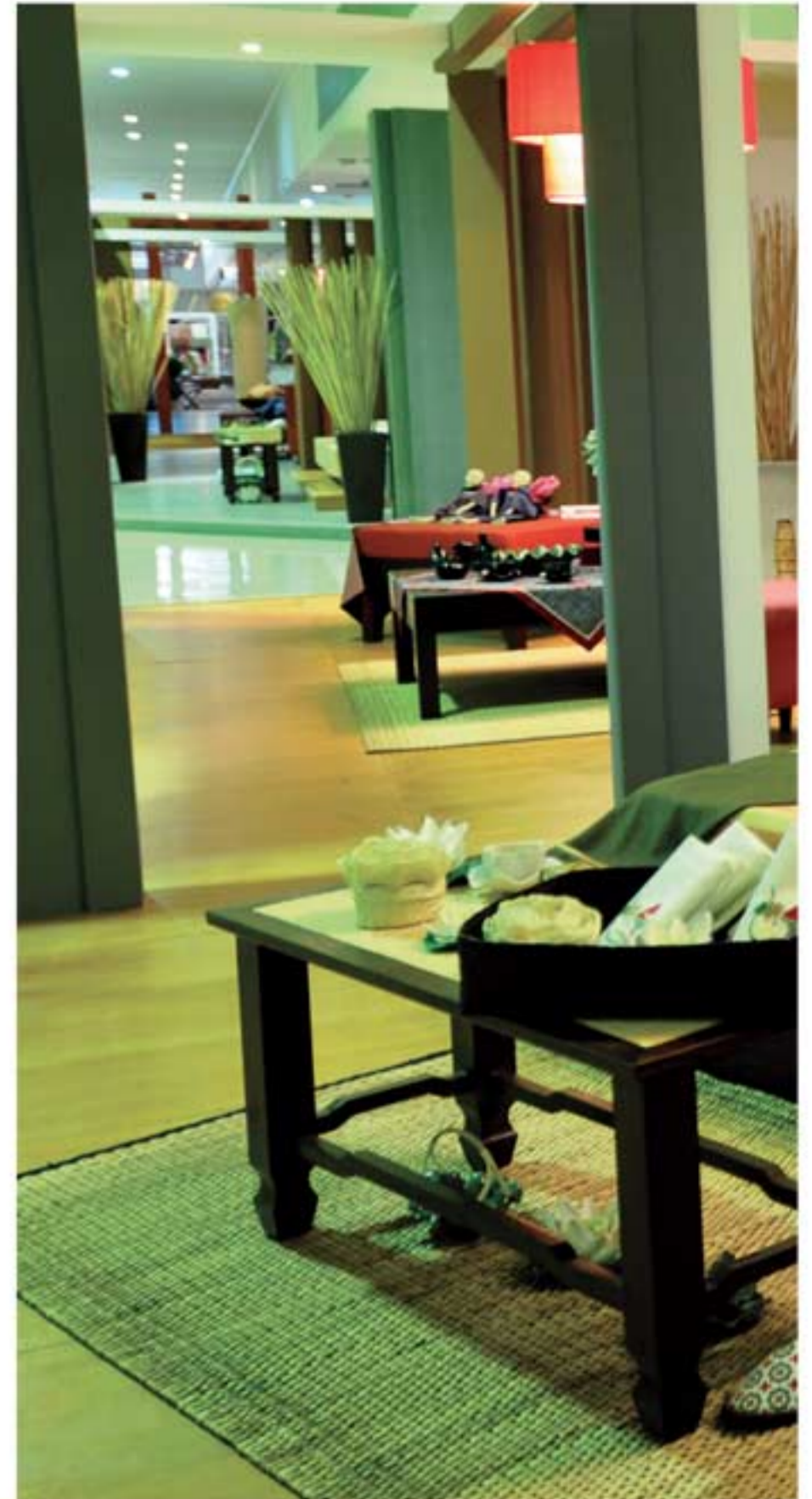
ภายใต้สโลแกน “อยู่อย่างไทยร่วมสมัย Living Thai” โดยในเบื้องต้นมีการนำเสนอ 8 ห้องตัวอย่าง ตกแต่งเป็น 8 สไตล์ ใน Green Concept ที่เน้นการใช้วัสดุ เรียบง่ายจากธรรมชาติ ทว่าสร้างสรรค์ อย่างมีศิลปะด้วยฝีมืออันประณีต

“วัตถุประสงค์หลักที่เราจัดทำ นิทรรศการหรือห้องตัวอย่างแสดง ผลิตภัณฑ์ศิลปะป้าชีฟขึ้น เพื่อสนับสนุน ด้านการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์ศิลปะ หัตถกรรมของศิลปะป้าชีฟ และส่งเสริมให้ เป็นที่นิยมของชาวไทยและต่างประเทศ โดยการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงคุณค่า ของสินค้าของเรา ดิจนักรู้ได้ว่า ได้โดยที่ ทั้งคุณภาพและดีไซน์ของเราไม่ด้อย ไปกว่าของนำเข้าจากต่างประเทศ โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมและ ผ้าฝ้ายทอมือซึ่งสมเด็จพระนางเจ้าฯ ทรงเมตตารับซื้อจากชาวบ้านมาเก็บไว้ ในคลังผ้าที่ศูนย์ศิลปะป้าชีฟเกาะเกิด” คุณเกศภา ศรีสวัสดิ์ ผู้จัดการฝ่ายบริหาร หอนิทรรศการ ของ ศ.ศ.ป. บอกกับเรา ขณะเดินนำไปชมห้องตัวอย่างซึ่งบัดนี้

ได้เปิดให้ผู้ประกอบการเข้ามาชมและ เลือกสรรทั้งไอเดียและผลิตภัณฑ์ เพื่อนำ ไปใช้ในโครงการต่างๆ รวมถึงประชาชน ทั่วไปที่สามารถนำไปปรับใช้ในการ ตกแต่งบ้านด้วยตนเอง”

ห้องต้นแบบทั้ง 8 สไตล์มีการ นำเสนออย่างสวยงามเป็นสัดส่วน บนพื้นที่กว้างขวาง โปร่งโล่ง แต่ละห้อง ออกแบบและตกแต่งด้วยผลิตภัณฑ์หลัก ของศิลปะป้าชีฟ ทั้งงานผ้า งานหวาย งานเซรามิก และงานจักสานที่นำมาผสมกับ แอนด เมชท์ อย่างเรียบหรูและลงตัว ไม่ว่าจะเป็นการคุมโทนสี การเลือก เฟอร์นิเจอร์ให้สอดคล้องกับประโยชน์ ใช้สอยและขนาดของห้อง รวมกระทั่ง เรื่องของการปรับแสงสว่างให้กลมกลืน สบายตา ล้วนผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ อย่างพิถีพิถัน เพื่อตอบสนองต่อชีวิต ความเป็นอยู่ในแบบสมัยใหม่ ประกอบด้วย 4 ห้องรับแขก 3 ห้องนอน และ 1 ห้องสปา

ห้องรับแขกหรือห้องนั่งเล่นซึ่งเรียก ได้ว่าเป็นส่วนสำคัญของบ้าน เนื่องจาก

ของแต่งบ้านที่ให้ความรู้สึกถึงวิถีไทย หมอนใหม่รูปตัวมูมขวามีอได้รับรางวัลเบสท์ นิวโปรดักส์ จากสหรัฐอเมริกา Decorative items with a Thai touch, including a bean-inspired silk cushion, lower-right corner, which won the Best New Products Award, USA.

ห้องนอน แต่งเติมด้วยประกายทองเพื่อหลับฝันดี
A bedroom with a touch of gold for a golden slumber...

เป็นบริเวณสำหรับการต้อนรับผู้มาเยือน และสามารถบ่งบอกรสนิยมของผู้เป็นเจ้าของได้เป็นอย่างดี ห้องตัวอย่างทั้ง 4 แบบจึงสร้างสรรค์มาให้มีบรรยากาศที่แตกต่างกันเพื่อตอบสนองรสนิยมที่หลากหลาย ทั้งด้วยโทนสีและของตกแต่งที่เลือกวางให้กลมกลืนหรือตัดกัน เพื่อสร้างความน่าสนใจ

ผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพที่ใช้ อาทิ โฉฟาบุด้วยผ้าฝ้ายทอมือ หมอนอิงสีเส้นสวยงามประดับประดาจากไหมและฝ้ายสารพัดแบบ แจกันเซรามิกรูปทรงแปลกตา ตะกร้าหวายทรงเหลี่ยม ผ้าปักลายพื้นเมืองของชาวเขา ตุ๊กตาผ้า หุ่นกระบอกไทย และหัวโขน หนึ่งในงานหัตถศิลป์อันล้ำค่าของศิลปาชีพ เมื่อจัดวางอย่างมีชั้นเชิง ก็ช่วยเสริมให้ห้องที่แต่งแนวเรียบง่ายดูมีรสนิยมขึ้นทันตา

ห้องหนึ่งเน้นความเรียบง่ายสไตล์โมเดิร์นด้วยโทนสีขาว-ครีม รับกับลาย

วาดใบโพธิ์สีทองวาววับบนผนังสีขาว ด้านหลังโซฟาทันสมัย หมอนอิงสีน้ำทะเลกับตุ๊กตาฝ้ายช่างน้อยเพิ่มความอบอุ่นและเป็นกันเอง เหมาะกับห้องรับแขกของบ้านหรือห้องรับรองของธุรกิจกลุ่มรีสอร์ทที่เน้นความใกล้ชิดธรรมชาติ ส่วนอีกห้องเน้นความกระฉับกระเฉงด้วยโทนสีแดงเข้ม ตั้งแต่โซฟาบุผ้าฝ้าย จนถึงผ้าปูโต๊ะรับกับชุดแวววับของหุ่นกระบอกไทย และหมอนอิงสีเส้นสดใส

ห้องรับรองอีกสไตล์ผสมผสานความทรูแนวโมเดิร์นกับกลิ่นอายความเป็นไทย หัวโขนงานฝีมือช่างสิบหมู่ชั้นสูงตั้งโดดเด่นเป็นจุดสนใจบนโต๊ะรับแขกขนาดพอเหมาะ ดูไม่ขัดตาแม้จะนำหมอนฝ้ายมาวางเคียงอยู่กับเซรามิกแนวเหมียวที่คล้ายกับจะเหลียวมองไปชมความงามบริสุทธิ์ของบัวเซรามิกที่กำลังแย้มบานอยู่บนโต๊ะ

หัตถศิลป์ไทยในมิติร่วมสมัย
Thai home decor for contemporary lifestyle.

ส่วนห้องนอนซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของบ้านมีตัวอย่างให้ชม 3 แนวคิด ห้องแรกอยู่ในโทนเขียว-ขาวของดอกบัวสีเขียวที่ให้ความรู้สึกอยู่ใกล้ชิดธรรมชาติ เตียนนอนขนาดใหญ่ทำจากหวายซึ่งผ่านการอบฆ่าเชื้อมาเป็นอย่างดี หมอนผ้าฝ้ายที่วางอยู่บนหัวเตียง ดอกไม้ในตะกร้าสาน กล้องใส่กระดาษเล่นลาย และเซรามิกชิ้นงาม ดูกลมกลืนไม่มากไม่น้อยจนเกินไปสำหรับห้องนอนในบ้านที่มีพื้นที่ไม่กว้างมากนัก

สำหรับห้องพักที่ออกแบบเพื่อกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ต้องการความหรูหรา การเลือกใช้เตียงแบบสี่เสาบุด้วยผ้าบางพลีไว้ด้านบน และเครื่องเรือนจากวัสดุธรรมชาติ เช่น หมอนโยกันชง พรหม ผักตบชวาที่ปูลาดอยู่หน้าเตียง นอกจากนี้จะช่วยประหยัดงบประมาณแล้ว ยังให้ความรู้สึกถึงสัมผัสแห่งธรรมชาติและ

ความเป็นท้องถิ่น การออกแบบและตกแต่งภายในของห้องนี้จึงดูประหนึ่งพักผ่อนอยู่ในบ้าน ครอบครัวยุคใหม่ด้วยข้าวของเครื่องใช้ พร้อมทั้งจะสร้างความประทับใจให้แก่แขกที่มาพัก

ส่วนห้องพักในธุรกิจรีสอร์ทโดดเด่นด้วยสไตล์วิถีไทยแบบเรียบง่าย เตียนนอนมีลักษณะคล้ายเตียงไม้หัวเตียง ความงดงามของเครื่องนอนสีส้มรับกับชุดหมอนอิงทรงสี่เหลี่ยมไล่ขนาดที่ตัดเย็บจากผ้าฝ้ายทอมือลายพื้นเมือง และช่วยลดความร้อนแรงของโชนสีอบอุ่นให้เบาบางลง

สุดท้ายคือห้องสำหรับธุรกิจสปา ซึ่งละอันทันละน้อยภายในห้องล้วนดีไซน์ขึ้นเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการผ่อนคลายกับปัจจุบันขณะ เบาะรองนอนวางอยู่บนเตียงหวายเดี่ยวๆ ที่ปลายเตียงวางเทียนหอม ตะกร้าหวาย

ดอกไม้ประดิษฐ์ และผ้าขาวม้า บ่งบอกเอกลักษณ์ไทยอย่างแท้จริง โดยไม่ต้องใช้คำอธิบายใดๆ สถาปนิกกำลังได้รับความนิยมน้อยมากทั่วโลกโดยเฉพาะในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ชื่นชอบบรรยากาศการผ่อนคลายแบบตะวันออก

การเดินทางห้องตัวอย่างทั้ง 8 ห้อง 8 สไตล์ กว่าครึ่งค่อนวันเป็นไปอย่างรื่นรมย์ ผลิตภัณฑ์ทุกชิ้นของสถาปนิกไม่ว่าจะเป็นผ้าฝ้าย เตียนนอน โชนฟา เซรามิก เครื่องจักสาน ตุ๊กตาผ้า หมอนอิง กล้องทิวชู ผ้าฝ้ายปัก ฯลฯ ที่รังสรรค์ขึ้นอย่างงดงามต่างสะท้อนเรื่องราวอันหลากหลาย บ้างเป็นดีไซน์แบบดั้งเดิม บ้างก็ประยุกต์ขึ้นใหม่ แต่แฝงไว้ด้วยเอกลักษณ์ความเป็นไทย ทั้งหมดฉายภาพที่ชัดเจนของ “การอยู่อย่างไทยร่วมสมัย” ด้วยงานหัตถศิลป์ไทยได้อย่างน่าทึ่ง

“ทุกวันนี้ ศ.ศ.ป. กำลังเร่งพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยรวมให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น รวมถึงการเตรียมผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองและรองรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น ดีไซน์เนอร์ มัคคนาการ สถาปนิก ตลอดจนผู้ที่รักการตกแต่งบ้าน โดยทั่วไป ในส่วนของห้องตัวอย่างทั้ง 8 ห้อง นี้ เรามีแผนที่จะปรับเปลี่ยนสินค้าหมุนเวียนไปตามฤดูกาล ปีละประมาณ 3 ครั้ง เพื่อนำเสนอสิ่งใหม่ๆ ให้แก่ผู้บริโภค” ผู้จัดการฝ่ายบริหารหอนิทรรศการ ของ ศ.ศ.ป. กล่าวด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม

และวันนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าชมห้องตัวอย่าง Living Thai ได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00-17.00 น. หรือหากไม่สะดวกเดินทางมาชม ก็สามารถเลือกซื้อผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ที่ www.sacict.net แล้วคลิก Living Thai เพื่อพบกับรายละเอียดในเรื่องของราคา และรหัสของสินค้าทุกชนิดภายในห้อง และคุณก็สามารถตกแต่งที่อยู่อาศัยของคุณให้สวย สบาย สไตล์ไทยร่วมสมัยได้เช่นกัน ☺

A Grand Showcase of Contemporary Lifestyles in Green Concept

Words **Bang-orn Thongmak** Photography **Somkid Chaijitvanit**

ดอกบัวสีขาวในแจกันสีสวยชวนมองในห้องรับแขก
Bunches of white lotuses in a colorful vase lend beauty to this living room.

หมอนอิงต่างขนาด เก็บเป็นที่เมื่อไม่ใช้งาน
Cushions are neatly kept aside when not being used.

LIFE IN THE FAST LANE of the materialistic world often makes us yearn for peaceful moment in the embrace of nature. Many an urbanite has sought comfort in a serene corner of their home after each day's work. It is thus natural to see the growing trend of interior decoration – be it in a family home, condominium, resort or hotel, which focuses on the green concept and functionality.

Warm pieces of furniture, lampshades, vases, cushions and other decorative such objects d'art can liven up a corner or a room, all the while providing real comfort and pleasure. And this is just what the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT), as a main supplier of the country's finest arts and crafts, is demonstrating to the visitors to its headquarters in Bangsai, Ayutthaya Province.

SACICT recently created eight model rooms featuring eight decoration styles to showcase the quality products made by members of the SUPPORT Arts and Crafts centres nationwide, as well as by the SACICT members. These stunning modules will give shoppers ideas on how mixing and matching these products can create a difference for their rooms or homes. Beautified by elegant touches, the eight rooms spread over the spacious hall on the second floor of the Phra Mingmangala Building, each carrying a certain ambience of its own. And all have been designed under the environment-friendly "Green Concept" idea and the theme of "Living Thai: Contemporary Lifestyles". The tasteful display of cotton products, wicker furniture, ceramics, lampshades, and basketware, all made of natural materials, show how these creations can play a major role in reflecting modern living styles.

"The objective for setting up these model rooms is to display the versatility of handicraft products by members of SUPPORT Arts and Crafts centres as perfect home decor and support their sales among Thai and international buyers," says Kesada Srisawasdi, SACICT's gallery management manager. "We want to emphasise that the quality and design of our products are on a par with imported items. Shoppers, as well as business and property proprietors, will certainly be impressed by the stylish presentation of the merchandise, most notably, those created from hand-woven cotton of Koh Kerd Arts and Crafts Centre which Her Majesty the Queen has kindly bought from local weavers across the country with the view to support them."

A living room is the first room that guests view. It is the entry point to a house. The four model living rooms feature colour schemes that are either harmonious or contrasting. One of the eight model rooms has been designed as a contemporary living room, decorated according to the concept of minimalism to create a sense of airiness. A comfortable sofa upholstered with soft cotton in neutral hues is featured, which harmonises with the flora motif painting in gold on a white panel. Cushions in striking blue and elephant cotton dolls add a warm touch and casualness to the room, to suit those who are longing to live close to nature.

For those who love rich colour schemes, a living room decorated in shades red will nicely suffice. Red sofas, tablecloths

มุมแสดงตัวอย่างสินค้าตกแต่งบ้านดีไซน์ทันสมัย
A display corner reatures stylish home decor.

ห้องนอนตกแต่ง กรีน คอนเซ็ปต์
ให้บรรยากาศผ่อนคลาย
A bedroom in Green Concept offers
an atmosphere for total relaxation

and cushions are chosen in order to accentuate the lavish dress of the Thai puppets on display. In another room, modernity and tradition combine with *khon* masks displayed on a coffee table. It gives a touch of class. The ceramic cats seem to turn their heads as if a beautiful lotus ceramic piece had caught their attention.

There are three different types of bedrooms. In one of them there is a painting near the bed featuring a huge white and green lotus. The bed sheets and pillows are hand-woven cotton for extra comfort. A big rattan bed, a bunch of flowers in a basket and floral-style ceramic pieces bring nature into the room to enhance the possibilities here for total relaxation. This type of decoration is ideal for rooms with limited space as well as in resorts that emphasise their closeness to nature.

For a luxury hotel room, a four-poster bed reflects the nostalgia and elegance of yesteryear. What's more, the room's decor—hemp cushions, water hyacinth woven carpets, woven cotton bed sheets—is quite affordable. This decor, which blends traditional and modern style, offers a touch of

homey Thai-style environs.

In the model spa room, rattan mat, cotton cushions, spa candle-holders, cotton shoes, wicker baskets, *pha khao ma* and other decorative items lend a feeling of Thai ambience, all the while offering soothing relaxation.

Visitors enjoy strolling through the eight model rooms and getting inspired with new ideas for decorating their homes. The attractively patterned, hand-woven cottons in sweet and bright colours can be used in upholstery, bed sheets, pillowcases and cushion covers. Ceramic pieces were used to beautify the rooms too. The rich decor making use of local arts and crafts creates a zone for modern lifestyles.

Currently, SACICT is concentrating on the overall development of its product lines to

cover more variety and new designs – particular the target-specific merchandise which caters to discerning architects and interior designers.

“We also plan to make this a revolving exhibition and change the decoration theme three times a year according to the change of seasons. This will show our consumers that they can always shop for new eye-catching products here. More categories of products will be expanded to draw customers back again and again. We all are happy to work harder for this,” says Ms Kesada.

The eight model rooms are open for viewing daily from 8 a.m. to 5 p.m. Online shopping is also available by visiting www.sacict.net and clicking on “Living Thai”. And now you, too, can get into the true spirit of “Living Thai”. ☼

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT)
59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai, Ayutthaya Province, Thailand

โทร./Tel. +66(0) 35 367 054-9 เว็บไซต์/Website: www.sacict.net

Corporate Info

หัตถศิลป์ไทย

มรดกล้ำค่าในพระบรมราชานุูปถัมภ์

น้ำพระราชหฤทัยอันเต็มเปี่ยมไปด้วยพระเมตตาที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีต่อเกษตรกรผู้ยากไร้ในชนบท คือที่มาของความสำเร็วจนยิ่งใหญ่ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปหัตถกรรมไทยแต่โบราณให้กลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นอีกครั้ง

ขณะที่เสด็จฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อทรงเยี่ยมเยียนทุกข์สุขของพสกนิกรทั่วประเทศ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงเล็งเห็นความเป็นไปได้ในการที่จะทำนุบำรุงงานช่างฝีมือและศิลปหัตถกรรมไทยที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น ด้วยทรงตระหนักดีว่าแนวคิดนี้จะช่วยให้บรรลุดุติประสงคสองประการพร้อมๆ กัน คือสร้างรายได้เสริมให้แก่ชาวไร่ชาวนาหลังฤดูเก็บเกี่ยว และช่วยรักษาศิลปะไทยแต่โบราณไม่ให้สูญหายไป ทั้งหมดนี้คือจุดเริ่มต้นของโครงการสำคัญที่พระองค์ทรงห่วงใยและสนพระราชหฤทัยเสมอมา

ฝีมือช่างชั้นเอก สืบสานจากรุ่นสู่รุ่น

พระวิริยอุตสาหะในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้สร้างงานให้กับเกษตรกรทั่วประเทศเป็นจำนวนมาก โดยทรงกระตุ้นและสนับสนุนให้เกษตรกรร่วมกันจัดทำอุตสาหกรรมพื้นบ้านในท้องถิ่นที่ใช่วัตถุดิบที่หาได้ง่ายในพื้นที่ ส่งผลให้ชาวเขาเลิกปลูกฝิ่น และหันมาใช้ความเชี่ยวชาญที่มีอยู่ประดิษฐ์เครื่องเงินและเครื่องทองแทน

เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไป ณ ภูมิภาคใด ก็จะมีการตั้งศูนย์ฝึกอบรมชั่วคราวขึ้น โดยศูนย์เหล่านี้ไม่เพียงมุ่งฝึกฝนทักษะของช่างฝีมือเท่านั้น แต่ยังเป็นการฟื้นฟูศิลปะดั้งเดิมของไทย เช่น การทอผ้าไหมมัดหมี่ การสานภาชนะย่านลิภา และการทำเครื่องถมทองและเงิน ไม่ให้สูญหายไปตามกาลเวลาอีกด้วย

เพื่อสืบสานงานหัตถศิลป์ให้คงอยู่ต่อไป ชาวชนจากครอบครัวยากไร้ได้รับโอกาสสำคัญยิ่งในชีวิต โดยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ คัดเลือกเยาวชนที่ผ่านการสัมภาษณ์เข้าสู่โครงการ เด็กๆ จะได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นขั้นเป็นตอนโดยช่างชั้นเอก และครูที่ทุ่มเท จนสามารถแปรเปลี่ยนวัตรธรรมดาในชีวิตประจำวัน อาทิ ชินไม้ ก้อนดิน เศษผ้า ใจไหมและใยฝ้าย ฯลฯ ไปเป็นงานศิลป์อันน่าตื่นตาตื่นใจ ปัจจุบันมีนักเรียนหลายวัย ตั้งแต่ 15-60 ปี ดอกย่ำคำกล่าวที่ว่า “ไม่มีใครแก่เกินเรียน”

แบบอย่างงามล้ำ สมคุณค่าความเป็นไทย

เพื่อให้โครงการบรรลุดุติประสงคและแสดงถึงพระราชปณิธานอันแน่วแน่ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพื้นที่ส่วนหนึ่งในพระตำหนักจิตรลดาร

จัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกอบรม โดยเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2520 ต่อมาได้จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ราชบุรี เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน และสุรินทร์ เพื่อรองรับจำนวนนักเรียนและเจ้าหน้าที่ รวมถึงงานศิลปหัตถกรรมที่เพิ่มมากขึ้น

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมองเห็นความงดงามของงานหัตถศิลป์ ทรงส่งเสริมผลงานจากฝีมือชาวไร่ชาวนาไทย ด้วยพระองค์เองเสมอ โดยทรงฉลองพระองค์ที่ทอจากไหมไทย และทรงกระเป๋าย่านลิภาเป็นแบบอย่าง ทั้งยามเสด็จพระราชดำเนินในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสร้างความประทับใจแก่ผู้ที่พบเห็นด้วยรสนิยมและความงามสง่าอันยากจะหาที่เปรียบ

เหตุการณ์สำคัญ

พ.ศ. 2519

ก่อตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพพิเศษ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือ SUPPORT Foundation เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม โดยพระราชดำริในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

พ.ศ. 2528

รัฐบาลได้จัดตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพขึ้น โดยเป็นหน่วยงานหนึ่งในสำนักพระราชพิธีการ เพื่อสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งให้การดำเนินงานศิลปาชีพ

พ.ศ. 2531

ประธานบริหารของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ได้เปลี่ยนชื่อมูลนิธิเป็น “มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ” เพื่อระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

งานของโครงการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนทำให้งานหัตถศิลป์กลายเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่สร้างรายได้หลักให้กับครอบครัวเกษตรกร

พ.ศ. 2538

ในการทำแผนการตลาด ผู้บริหารโครงการ เล็งเห็นว่า การขยายช่องทางการตลาด ในประเทศเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ควรต้องผลักดันให้ผลิตภัณฑ์ของมูลนิธิฯ เป็นที่รู้จักและยอมรับในระดับนานาชาติด้วยจึงจะสามารถสร้างตลาดใหม่ๆ ในต่างประเทศได้ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศขึ้น โดยมีพันธกิจเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรยากไร้ทั่วประเทศ ให้มีรายได้เสริม พร้อมๆ กับการประชาสัมพันธ์ศิลปหัตถกรรมไทยให้เป็นที่รู้จักในเวทีโลก

พ.ศ. 2542

เริ่มก่อสร้างอาคารศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. เป็นสำนักงานขนาดใหญ่มูลค่าหลายร้อยล้านบาท ตั้งอยู่ติดกับศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ ประกอบด้วย

หมู่ตึกซึ่งเป็นสำนักงานบริหารจัดการ แกลเลอรีแสดงงานศิลปหัตถกรรม สำหรับการส่งออก ส่วนจำหน่ายสินค้า

พ.ศ. 2546

วันที่ 31 ตุลาคม ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ ศ.ศ.ป. เป็นองค์กรของรัฐบาลที่ไม่แสวงผลกำไร บริหารงานภายใต้กระทรวงพาณิชย์ ร่วมกับ องค์กรภาคเอกชน และศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ

พ.ศ. 2547

ศ.ศ.ป. เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม เพื่อเฉลิมฉลองวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 72 พรรษา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และน้อมรำลึกถึงพระปรีชาญาณและพระวิริยอุตสาหะ

องค์กรแห่งความเป็นเลิศ

ศ.ศ.ป. ดำเนินงานด้วยวิสัยทัศน์

“ความเป็นเลิศทางการบริหารจัดการ การผลิต และการจัดจำหน่ายงานหัตถศิลป์ไทย”

ศ.ศ.ป. เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาการผลิต

การตลาด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

อันทรงคุณค่าของไทย ผ่านงานหัตถศิลป์วิจิตร

ให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

บทบาทหน้าที่ของ ศ.ศ.ป.

มีหน้าที่จัดกิจกรรมประกวดงานศิลปหัตถกรรมจำหน่ายสินค้า พัฒนาสินค้า นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางการตลาดเพื่อขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างเครือข่ายความสนับสนุนระหว่างอุตสาหกรรมต่างๆ คิดค้นวิธีผสมผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ากับเทคนิคแบบดั้งเดิม พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่และนักเรียน รวมถึงให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

ที่ตั้ง

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ

(องค์การมหาชน)

59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่

อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290

โทร: 035 367 054-9

โทรสาร: 035 367 051

เว็บไซต์: www.sacict.net

The SUPPORT Arts and Crafts

International Centre of Thailand

(Public Organization)

59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai,

Ayutthaya Province 13290

Tel: +66 (0) 35 367 054-9

Fax: +66 (0) 35 367 051

Website: www.sacict.net

Royal Hand Helps Craft a Heritage

It all began with a heartfelt Royal gesture to alleviate the plight of rural farmers eking out a meagre living off the land. It has since evolved into the country's most-stirring success story in the preservation and revival of dying arts and crafts.

It was a young Queen Sirikit who discovered the exciting possibilities in the local arts and crafts – many handed down from generation to generation – of villagers while she accompanied His Majesty the King on his countless visits across the Kingdom.

Realising that she could accomplish two objectives simultaneously – create opportunities for farming communities to earn much-needed money during the off season, while preserving ancient artistic skills – Her Majesty made the entire exercise her pet project.

Young Blood for Age-old Skills

The Queen's efforts were far-reaching. Villagers were encouraged, and supported, in setting up cottage industries that used easily available local raw materials. Hilltribes-people were weaned off opium cultivation and their artisans encouraged to create tribal silver and gold crafts.

Temporary regional training centres were set up whenever Their Majesties were in residence and these concentrated not only on refining the skills of the village craftspeople but reviving ancient arts such as Mudmee silk-weaving, Yan Lipao basketry, and gold and silver nielloware.

To keep these arts alive, children from poor families were given a once-in-a-lifetime chance at a future. Chosen by the Queen after stringent interviews, and under the stern eye of master craftsmen and dedicated teachers, these youngsters stepped into a world of wonder, from where the ordinary and the mundane – pieces of wood, lumps of clay, remnant fabrics, skeins of silk and cotton threads, to name a few – emerged as the most stunning works of art. Today, trainees ranged in age from 15 to 60, are giving truth to the saying, "You're never too old to learn".

The Perfect Role Model

To further the project's goals and to emphasise the Royal commitment, Her Majesty chose Chitralada Palace as the location for a dedicated training centre. Since the opening of the training centre at Chitralada Villa of Dusit Palace on June 25, 1977, regional arts and crafts centres have been set up in Ayutthaya, Ratchaburi, Chiang Mai, Mae Hong Son and Surin provinces to cope with the growing number of trainees and staff, as well as arts and crafts.

So convinced was Her Majesty of the beauty of the finished products, she personally took it upon herself to promote them locally and on official visits overseas, where she captured the hearts of everyone with her sense of style and incomparable grace, and made countless fashion statements with handwoven Thai silk outfits and delicate Yan Lipao handbags.

Chronology of main events

1976

The Foundation for the Promotion of Supplementary Occupations and Related Techniques (SUPPORT) is born on July 21 – through the sheer will, generosity and patronage of Her Majesty.

1985

To reinforce the Foundation's important work, the Thai Government sets up the SUPPORT Division within the Office of the Principal Private Secretary.

1988

The SUPPORT Executive Committee unanimously decides on a new name to reflect the Queen's selfless commitment – the SUPPORT Foundation under Her Majesty's patronage becomes known as the SUPPORT Foundation of Her Majesty Queen Sirikit.

With the project's rapid expansion comes the realisation that, for many families, their cottage industries are now their main source of income.

1995

Expansion is imperative and to achieve this, the powers-that-be realise that not only must they expand local marketing channels for the products, they need international recognition if they are to capture the interest of overseas markets.

Royal permission is sought for the establishment of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT), whose mission is to help supplement the income of farming families nationwide and, just as importantly, to promote the superbly made Thai arts and crafts locally and on the world stage.

1999

Construction work begins on the multi-million-dollar centre, which is adjacent to the Bangsai Arts and Crafts Centre of H.M Queen Sirikit of Thailand. SACICT comprises two main buildings, one housing administrative offices as well as the display of arts and crafts for export, and the other accommodating an arts and crafts market.

2003

On October 31, a Royal decree is issued for the establishment of SACICT as an autonomous non-profit public organization, managed under the supervision of the Ministry of Commerce with the joint cooperation of the private sector and the Bangsai Arts and Crafts Centre of H.M Queen Sirikit of Thailand.

2004

SACICT is officially established on August 12, to mark the celebration of Her Majesty's 72nd Birthday – it is a testament to Her Majesty's foresight and hard work.

A Centre of Excellence

Excellence in management and just as importantly, in the production and marketing of Thai handicrafts has become SACICT's catchcry.

It is the hub for the development of joint production and marketing initiatives aimed at promoting Thailand's rich heritage and culture – evident in the splendid work of its artisans – throughout the world.

SACICT's duties are manifold

From its home – sprawled across nearly seven hectares of lush countryside on the banks of the Chao Phya River, in Bangsai District, Ayutthaya Province – SACICT organizes craftsmanship competitions and the sale of products; develops and promotes these products; promotes and supports marketing activities aimed at expanding local and international markets; builds support networks among the various industries, while integrating modern technology into traditional techniques, develops myriad training programmes for staff and students; and ensures that intellectual property rights are observed at all times.

Product Showcase

1

2

3

4

5

6

1. แจก้านใบลิลาวดีสีเขียวอ่อน / Light green vase inspired by frangipani leaves. 50 บาท/baht a – shaped piece 2. แจก้านใบลิลาวดีสีน้ำตาล / Brown vase motifs inspired by frangipani leaves. 50 บาท/baht a piece 3. แจก้านเซรามิกทรงรองเท้าบูทสีน้ำเงิน / Boot – shaped ceramic vase in blue 650 บาท/baht a piece 4. แจก้านเซรามิกทรงรองเท้าบูทสีส้ม / Boot – shaped ceramic vase in orange 650 บาท/baht a piece 5. แจก้านใบลิลาวดีสีเขียวเข้ม / Dark green vase inspired by frangipani leaves. 50 บาท/baht a piece 6. แจก้านใบไม้ / Vase in leaf pattern 100 บาท/baht a piece

7. แจกันตัดปากสีเขียว / Green vase in a spiky pattern 80 บาท/baht a piece 8. แจกันตัดปากสีน้ำตาล / Brown vase in spiky pattern 80 บาท/baht a piece 9. แจกันใบสัก / Vase styled after teak leaf 50 บาท/baht a piece 10. แจกันตุ๊กตารขนาดเล็ก / Small doll-inspired vase 40 บาท/baht a piece 11. แจกันเขียนลายมัดหมี่ / Vase with mudmee motifs 120 บาท/baht a piece 12. แจกันตุ๊กตารขนาดกลาง / Midsized doll-inspired vase 50 บาท/baht a piece

Product Showcase

1. ชุดถ้วยกาแฟช้าง
Elephant-inspired coffee cup set
180 บาท/baht a pair

2. ชุดถ้วยกาแฟสีดำ
Black cup and saucer with wavy patterning
80 บาท/baht a set

3. ชุดถ้วยกาแฟสีขาว
White cup and saucer with wavy patterning
80 บาท/baht a set

4. แจกันเซรามิกเขียนลายดอกบัว
Vase with lotus motifs
120 บาท/baht a piece

5. แมวแกะลายสีน้ำเงินสีน้ำเงิน
Ceramic cats with blue patterning
1,000 บาท/baht a piece

5

6. แมวแกะลายสีน้ำเงินสีน้ำตาล
Ceramic cat with brown patterning
1,000 บาท/baht a piece

6

7. ชุดพริกไทย เกลือ ไม้จิ้มฟัน
Salt, pepper and toothpick holder
300 บาท/baht a set

7

Thai Gems and Jewelry: Unique Beauty Celebrated Worldwide

Thai gems and jewelry are uniquely beautiful. Such is a consensus among international buyers who are regularly drawn to the Kingdom by the magical allure of Thai precious stones and jewelry creations. Biannually for over the past 20 years, Thailand's Department of Export Promotion (DEP), Ministry of Commerce, has been hosting the Bangkok Gems & Jewelry Fair as the country's showcase to dazzle the world.

Thailand has garnered a great reputation globally as a great source of flawless gemstones and incomparable craftsmanship. It is known as the place of origin of the unique Siamese Ruby, equally stunning Blue Sapphire and its master gem cutters. Indeed, Bangkok Cut is a well-known term referring to specific polishing which is praised worldwide for symmetry, brilliance and beauty. Little wonder then that the gems and jewelry product category ranks among the country's top ten exports.

As affirmed by DEP Director-General Mrs Nuntawan Sakuntanaga: "Thai craftsmen are deeply imbued with a sense of cultural heritage. They employ skills handed down through generations and are able to apply their creativity to create designs of striking beauty that are uniquely Thai. Much celebrated is their heat-curing expertise which, when combined with the use of modern technological equipment, coaxes forth mesmerising light, colours and contours of the jewels in their hands."

Giving this vital export sector an even bigger global boost, meanwhile, is the country-branding initiative under the banner of Ploi Thai. The word *ploi* means gem in the Thai language. Along with the Ploi Thai country-branding campaign, the Government has also exempted VAT duty on imports of uncut gemstones. Thailand's zero-VAT policy, which will gradually extend to finished jewelry products as well as polished, cut diamonds, will certainly strengthen the country's position as a regional hub of gems and jewelry trade.

In the same manner that Belgium conjures up the image of diamonds and Switzerland of watches, it is definite that Thailand will soon become the name to reckon with when thinking of gems and jewelry.

Access Your Target Attract Your Customers

Catch the Eye of Air Passengers
At Suvarnabhumi & Don Muang Airports
with

Your Powerful Media
To Reach Powerful Consumers

For advertising, please contact:
66 (0) 2254 6898-9 ext 53, 54 or 081 6344062
Fax: 66 (0) 2650 7738